

کیهان زادگاه الفبای هستی

جزوه بسیار مهم فصل اول شیمی دهم

به کوشش استاد زارع

گروه آموزشی عصر

www.my-dear.ir

گروه آموزشی عصر

ASR_Group @ outlook.com

@ASRschool2

کیهان زادگاه الفبای هستی

* ستارگان پر فروغ با نوری که بر ما می تابانند، از گذشته های دور حکایت می کنند. این که جهان هستی از چه زمانی و چگونه پدید آمده و ذره های سازنده جهان مادی (اتم ها و عنصرها) طی چه فرآیندی و چگونه ایجاد شده اند. تلاش انسان برای پاسخ به این سوالات سبب شده است تا دانش ما درباره جهان مادی افزایش یابد.

نکته طلایی: از مطالعه‌ی نور ستارگان و چگونگی بر همکنش نور و ماده موارد زیر آموخته و نتیجه گیری می شود:

-در مورد تاریخ پیدایش جهان می توان مطالعی آموخت.

-چگونگی پیدایش جهان و زمان خلقت گیتیز

-در مورد ماهیت ذرات بنیادی سازنده‌ی جهان چون اتمها و عنصرها

-فرآیندهای شیمیایی که طی آن ذرات تشکیل دهنده‌ی دنیا باهم واکنش داده تا جهان هستی ایجاد شود.

شیمیدانها با مطالعه خواص و رفتار ماده و بروم واکنش نور با ماده در این راستا سهم بسزایی داشته اند.

نکته طلایی: نحوه‌ی شناسایی جهان از نظر شیمیدانها:

-مطالعه‌ی خواص و رفتار مواد

-چگونگی بر همکنش نور و ماده

* فضا پیماهای وویجر ۱ و ۲ (Voyager 1 و 2) در سال ۱۹۷۷ (۱۳۵۶) برای شناخت بیشتر سامانه خورشیدی (منظومه شمسی) سفر طولانی و بدون بازگشت خود را آغاز کرده اند. این دو فضایما مأموریت داشتند با عبور از کنار سیاره های مشتری، زحل، اورانوس و نپتون، شناسنامه فیزیکی و شمیایی آنها را تهییه و ارسال کنند.

شکل ۱- عکس کره زمین از فاصله تقریبی ۷ میلیارد کیلومتری؛ آخرین تصویری که وویجر ۱ پیش از خروج از سامانه خورشیدی از زادگاه خود گرفت.

نکته طلایبی: شناسنامه‌ی فیزیکی و شیمیایی هر سیاره شامل اطلاعاتی چون:

۱. نوع عنصرهای سازنده

۲. ترکیب‌های شیمیایی موجود در اتمسفر آن‌ها

۳. ترکیب درصد این مواد در آن سیاره است.

* کاوشگرهای وویجر ۱ و ۲ بیش از ۳ دهه است که منظومه شمسی را ترک کرده‌اند و به فضای بسیار تاریک و رمزآلود بین ستاره‌ای وارد شده‌اند. این کاوشگر تا سال ۲۰۰۰ خبرهای دقیقی از مشاهده‌های علمی خود ارسال می‌کرد که به تدریج و با دوری مسافت از کیفیت این تصاویر و اطلاعات کاسته شده است. این فضایی‌ها با سوخت هسته‌ای کار می‌کنند و پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۲۵ با کاهش توان تأمین انرژی، تجهیزات آنها از کار بیفتند. پس از این زمان انتظار داریم این کاوشگرها هم چنان به حرکت خود در فضای بی‌پایان ادامه دهند.

نکته طلایبی: نکات فضایی‌های وویجر ۱ و ۲

- هدف ارسال فضایی‌های وویجر ۱ و ۲ (Voyager ۱۹۷۷ و ۱۳۵۶) در سال ۱۹۷۷ برای شناخت بیشتر سامانه خورشیدی (منظومه شمسی) بوده است.

- طول مدت ماموریت این دو فضاپیما ۴۸ سال است که قریب به نیم قرن است.

- سفر این دو فضاپیما طولانی و بدون بازگشت است چون با اتمام سوخت هسته‌ای و از کار افتادن پیل هسته‌ای آنها ارسال اطلاعات از سوی آنها متوقف شده و هرگز به پایگاه زمینی اولیه باز نمی‌گردند.

- هدف ماموریت این دو فضاپیما تدوین شناسنامه‌ی فیزیکی و شیمیایی چهار سیاره‌ی زحل مشتری اورانوس و نپتون بوده است.

- بیش از سه دهه از ماموریت این دو فضاپیما میگذرد و این ماموریت تا سال ۲۰۲۵ تداوم دارد.

- بعد از اتمام ماموریت گردش این فضایی‌ها به دور سیارت مذکور و فضای تاریک و پر رمز و راز کیهان ادامه دارد.

- این دو کاوشگر چنانچه به دام گرانش سیاره یا سtarه ای خورشید یا چهار سیاره‌ی مذکور نیافتد، به حرکت مستقیم (نه دورانی) خود ادامه خواهد داد.

- فضایی‌های وویجر ۱ و ۲ با سوخت هسته‌ای از نوع پیل هسته‌ای (ترموالکتریک) کار کرده و ماده اولیه لازم برای تأمین انرژی آن، عنصر پلوتونیوم-۲۳۸ می‌باشد که نمونه‌ای از کاربرد انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز است و مصدق روشی از پدیده‌ی پرتوزایی است.

- برای ادامه حرکت این فضاییماها، نیازی به موتورپیشران نیست زیرا در فضای بین ستاره ای ماده ای وجود ندارد که نیازمند نیروی پیشرانی برای موتور فضاییما باشد. پس نیروی پیشرانی برای غلبه بر نیروهای جاذبه و دافعه‌ی مواد لازم است.

عنصرها چگونه پدید آمدند؟

* دانشمندان با پژوهش‌ها توانسته اند درباره فرآیندهایی که درون ستاره‌ها رخ می‌دهند و روند پیدایش عنصرها، اطلاعاتی به دست آورند. مطالعه کیهان و به ویژه سامانه خورشیدی به این امر کمک شایانی می‌کند. برای نمونه می‌توان نوع و مقدار عنصرهای سازنده برخی سیاره‌های سامانه خورشیدی را بررسی و با عنصرهای سازنده خورشید مقایسه کرد تا درک بهتری از چگونگی تشکیل عنصرها پیدا کرد.

نکته طلایی:

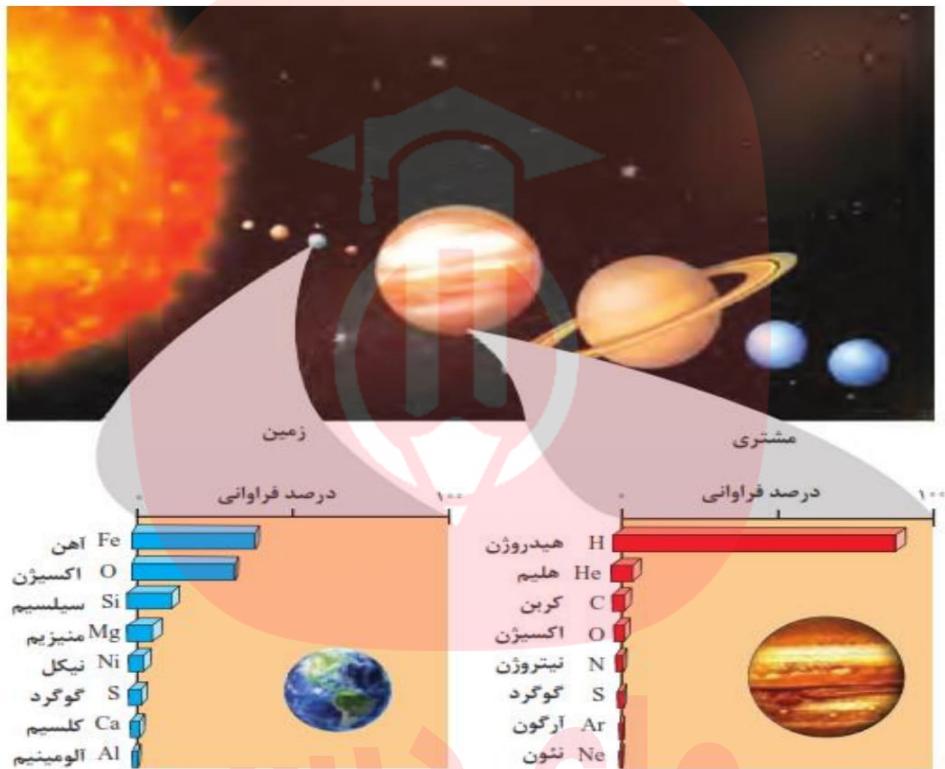
- درک فرآیندهای درون ستاره ای و چگونگی تشکیل عنصرها، نیازمند پژوهش‌هایی پیرامون روند پیدایش عنصرها و نوع و مقدار عنصرهای سازنده هر سیاره و قیاس با نوع و مقدارهای همین عنصرها در خورشید است.

بیشتر بدانید

اخترشیمی؛ از شاخه‌های شیمی است که به مطالعه مولکول‌هایی که در فضای بین ستاره ای یافت می‌شوند، می‌پردازد. اخترشیمیدان‌ها توانسته اند وجود مولکول‌های گوناگون در مکانهایی بسیار دور را ثابت کنند.

نکته طلایی: حوزه‌ی مطالعه‌ی اخترشیمی مولکولهایی است (نه اتمها) که در فضای بین ستاره ای (نه بین سیاره ای) وجود دارند.

مقایسه عناصرهای سازنده سیاره‌های مشتری و زمین

* در مقایسه عناصرهای سازنده سیاره‌های مشتری و زمین با توجه به درصد جرمی آن‌ها می‌توان گفت:

در سیاره زمین: به ترتیب عناصرهای Mg, Si, O, Fe بیشترین درصد جرم زمین را تشکیل داده و عناصرهای Al, Ca, S, Ni, مقدار کم تری دارند.

نکته طلایی: عناصرهای اسماء (اکسیژن-سیلیسیم-منیزیم-آهن) بیشترین درصد جرم سیاره‌ی زمین را تشکیل داده اند.

www.my-dars.ir

نکته طلایی: عناصرهای کانگ (کلسیم و آلومینیوم-نیکل-گوگرد) کمترین درصد جرمی سیاره‌ی زمین را تشکیل داده اند.

نکته طلایی: عناصرهای گازی هیدروژن و هليم ده درصد جرم سیاره‌ی مشتری را تشکیل داده اند.

نکته طلایی: عنصرهای کان (کربن – اکسیژن- نیتروژن) بعد از هیدروژن و هلیم بیشترین درصد جرم سیاره‌ی مشتری را تشکیل داده‌اند.

یاد اولیور کان دروازبان افسانه‌ای آلمان بیوفتین دوستان.

در سیاره مشتری: عنصرهای H , He بیش از ۱۰ درصد جرم را تشکیل می‌دهند و عنصرهای N, O , C در ردیف های بعدی تشکیل جرم مشتری قرار می‌گیرند.

نکته طلایی: سحابی بوم رنگ سردترین مکان شناخته شده در جهان هستی است که دمایی نزدیک به صفر کلوین یعنی -۲۷۲ درجه سانتیگراد دارد و فاصله‌ی آن تا زمین ۵۰۰۰ سال نوری است و در صورت فلکی سنتاروس یا قنطروس قرار دارد.

* اینیشتین، در قرن بیستم توانست یکی از رازهای هستی را کشف کند. وی متوجه شد که در شرایط ویژه انرژی می‌تواند به ماده و ماده هم به انرژی تبدیل شود. بر این اساس رابطه $E=mc^2$ بیان شد.

نکته طلایی: تبدیل انرژی به ماده و بلعکس از دستاوردهای آبرت اینیشتین بوده است. رابطه‌این دو کمیت مهم فیزیکی سرعت نور است.

$$E=mc^2$$

یادمون باشه تو این فرمول مهم

m جرم ماده بر حسب کیلوگرم

C سرعت نور بر حسب متر بر ثانیه $3 \times 10^8 m.s^{-1}$

و E انرژی آزاد شده بر حسب ژول می‌باشد. ($1J = 1Kg.m^{-2}.s^{-3}$)

نکته طلایی: اهمیت کشف اینیشتین در موارد زیر خلاصه می‌شود:

www.my-dars.ir

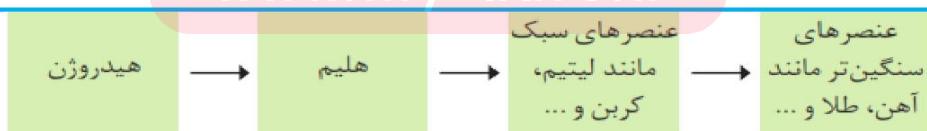
- پرده‌ای از اسرار در زمینه‌ی پیدایش عصرها بر می‌دارد.

- پدیده‌ی انفجار بزرگ که از دیدگاه برخی دانشمندان سر منشا تشکیل جهان هستی است را توضیح می‌دهد. این دانشمندان بر این باورند که که سرآغاز پیدایش کیهان با انفجاری مهیب (مهانگ = big bang) همراه بود و در آن انرژی بسیار زیادی آزاد شده است.

- در طی انفجار بزرگ، پس از پدید آمدن ذره های زیر اتمی (الکترون، پرتون و نوترون)، عنصرهای هیدروژن و هلیم و ایزوتوپ های آنها ایجاد می شوند.
- باگذشت زمان و کاهش دما، ابتدا گازهای سبک هیدروژن و هلیم تولید شده طی این انفجار، متراکم شده و مجموعه ای گازی به نام سحابی ایجاد می شود.
- سحابی ها سبب پیدایش ستاره ها و کهکشان ها شده است.

نکات طلایی پدیده مهبانگ:

- در طی فرایند مهبانگ ابتدا با برخورد پروتون و نوترون، اتم های هیدروژن بوجود آمد، این اتم ها به دلیل اثر ثقل به هم جذب شده و شروع به سقوط می کنند. پس اولین عنصر تولید شده در طی فرایند مهبانگ **هیدروژن** است.
- با افزایش فشار در توده های هیدروژنی و افزایش شدید دما، چگالی این توده تا 100 گرم در یک سانتی متر مکعب افزایش یافته و در این شرایط، **هم جوشی** میان ذره ها به وجود می آید (هر 4 هسته هیدروژن تولید یک هسته He می کند). پس شرط تولید هلیم از هیدروژن عبارت است از: افزایش شدید فشار و دما در میان توده های هیدروژنی و افزایش چگالی که منجر به پدیده هم جوشی هسته ای می شود.
- با ادامه این فرایند و افزایش ثقل اتم های He در کنار افزایش شدید دما (حدود 200 میلیون کلوین)، اتم های He با هم، هم جوشی کرده و انرژی زیاد حاصل شرایط را برای تولید سایر عناصر فراهم می کند. پس شرط تولید سایر عناصرها از هلیم عبارت است از:
- تداوم فشار و دمای زیاد و افزایش چگالی توده های هیدروژنی و تشکیل هلیم
 - هم جوشی بین هلیم های تولیدی و افزایش ثقل آنها
 - آزاد شدن مقادیر بسیار زیاد انرژی گرمایی برای تامین گرمای لازم برای ساخت و تولد سایر عناصرها

موارد مهم پیرامون خورشید:

- ۱- نزدیکترین ستاره به ما و مرکز منظومه‌ی شمسی است.
- ۲- دمای سطح آن 6000 درجه سانتیگراد است.
- ۳- دمای درون آن (هسته) 10000000 درجه سانتیگراد است.
- ۴- نسبت دمای درون خورشید به سطح آن 1660 برابر است.
- ۵- انرژی گرمایی و نورانی آن حاصل فرایند ترکیب هیدروژنها و تشکیل هلیم است.
- ۶- در هر ثانیه پنج میلیون تن از جرم خورشید کاسته می‌شود و به صورت انرژیهای گرمایی و نورانی آزاد می‌شود.
- ۷- خورشید با این روند تا پنج میلیارد سال دیگر همچنان به عنوان منبع نور و گرمای منظومه‌ی شمسی مطرح است.

نکته طلایی: پیرامون ستاره‌های جهان هستی:

- ستاره‌ها متولد می‌شوند، رشد می‌کنند و می‌میرند. مرگ ستاره همراه با انفجار بزرگی است که باعث می‌شود عنصرهای تشکیل دهنده آن در فضا پخش شوند.
- همانند خورشید، درون ستاره‌ها نیز در دماهای بسیار بالا و ویژه، واکنش‌های هسته‌ای انجام شده، از عنصرهای سبک‌تر عناصر سنگین تر به وجود می‌آیند یعنی ستاره‌ها هم فرآیند همجوشی هسته‌ای را انجام می‌دهند.
- دما و اندازه هر ستاره تعیین می‌کند که چه عنصرهایی باید در آن ستاره ساخته شوند.
- رابطه مستقیم میان دمای ستاره‌ها و تشکیل عنصرها با جرم بیش تر وجود دارد یعنی هرچه دما بیشتر باشد عنصرهای سنگین تری از ستاره‌ها طی انفجار و متلاشی شدن آنها تولید می‌شود.
- با از بین رفتن پایداری این ستاره‌ها و متلاشی شدن آنها (طی انفجار عظیم)، اتم‌های سنگین درون آن‌ها در سرتاسر گیتی پخش می‌شود. به همین دلیل ستاره‌ها را کارخانه تولید عناصر می‌شناسیم.

نکته طلایبی؛ ایزوتوبها و نکات بسیار مهم آنها:

- اغلب در یک نمونه طبیعی از یک عنصر، اتم های سازنده جرم برابر ندارند و به صورت دو یا چندین هم مکان (ایزوتوب) هستند
- علت اینکه به ایزوتوبها هم مکان می گویند بخاطر قرارگیری آنها در یک خانه‌ی جدول تنایوی و تشابه خواص شیمیایی آنها است.
- هر عنصر را به نماد ویژه ای نشان می دهند که در آن، تعداد ذره‌های زیر اتمی آن عنصر مشخص می شود. اگر نماد یک عنصر را به صورت ${}^A_Z E$ نشان بدھیم، Z بیانگر تعداد پروتون‌های هسته، A برابر عدد جرمی (مجموع پرتوون‌ها و نوترون‌های هسته اتم) و E بیانگر نماد شیمیایی عنصر است.
- تعداد الکترونها و پروتونها در حالت خنثی برابر است.
- با تفاضل عدد اتمی از جرمی شمار نوترونها بدست می آید.
- برای نشان دادن تعداد الکترون‌ها از روی نماد شیمیایی عنصر در حالت خنثی و یونی از روابط زیر بهره می بریم:

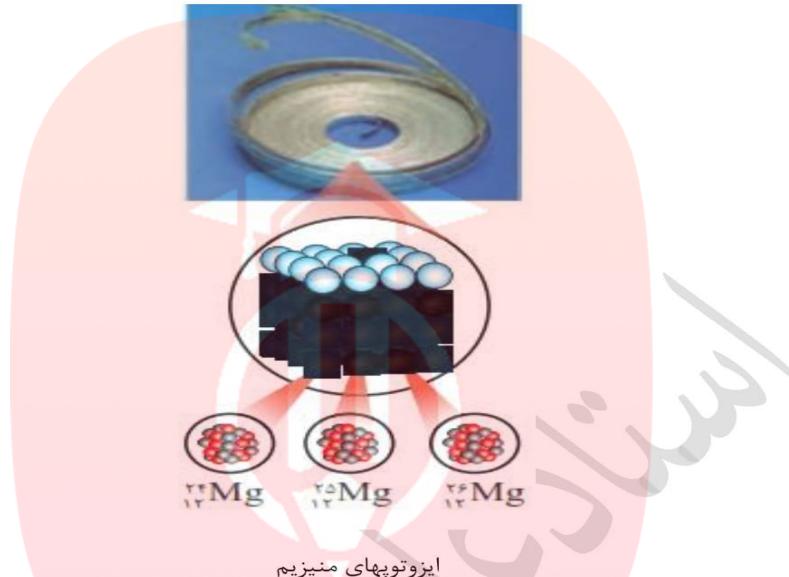
$${}^A_Z E \rightarrow P \quad \text{تعداد } e \text{ و } Z = A - Z$$

$${}^A_Z E^{m+} \rightarrow P \quad \text{تعداد } e \text{ و } Z = A - Z$$

$${}^A_Z E^{m-} \rightarrow P \quad \text{تعداد } e \text{ و } Z = A - Z$$

- ایزوتوب‌های یک عنصر دارای Z (عدد اتمی- تعداد پروتون) یکسان اما دارای A (عدد جرمی) متفاوت هستند. خواص شیمیایی اتم‌ها وابسته به تعداد پروتون‌ها (Z) بوده پس ایزوتوب‌ها، دارای خواص شیمیایی یکسانی هستند اما در برخی خواص فیزیکی مثل حجم و چگالی متفاوتند.

نکته طلابی: پیرامون پایداری ایزوتوپها:

- ایزوتوپ های یک عنصر می توانند پایدار یا ناپایدار باشند.
- در ایزوتوپ های پایدار هیچ شکلی از فروپاشی هسته در آن دیده نمی شود.
- ۲۵۴- ایزوتوپ پایدار برای ۸۲ عنصر شناخته شده (بجز Tc_{44}) وجود دارد.
- ایزوتوپ های یک عنصر(پایدار و ناپایدار) ساختار الکترونی مشابه هم داشته پس ویژگی های شیمیایی آن ها یکسان است اما ویژگی های هسته ای و فیزیکی متفاوت دارند.
- سرعت شرکت ایزوتوپ های سنگین تر در واکنشها کم تر خواهد بود.

نکته طلابی: پیرامون تعداد ایزوتوپها:

- بیش ترین مقدار ایزوتوپ های پایدار به ترتیب برای عنصر قلع (Sn): ۱۰ ایزوتوپ، Xe: ۸ ایزوتوپ، ۴ عنصر با ۷ ایزوتوپ، ۸ عنصر با ۶ ایزوتوپ و ۲۶ عنصر دارای یک ایزوتوپ پایدار می باشند.

* با در نظر گرفتن جدول زیر که برای ایزوتوب های اتم هیدروژن است می توان گفت:

اتم	1H	2H	3H	4H	5H	6H	7H
نیم عمر	پایدار	پایدار	۱۲/۳۲ سال	$1/4 \times 10^{-23}$ ثانیه	$9/1 \times 10^{-22}$ ثانیه	$2/9 \times 10^{-22}$ ثانیه	$2/3 \times 10^{-23}$ ثانیه
فراوانی طبیعی (درصد)	۹۹/۹۸۸۵	۰/۰۱۱۴	ناچیز	*	(ساختگی)	*	(ساختگی)

نکته طلایی: پیرامون طول عمر و پایداری ایزوتوبها:

- ایزوتوبهای ناپایدار در شرایط ویژه در آزمایشگاه تولید شده و در طبیعت به طور آزاد وجود ندارند لذا طول عمر بسیار ناچیزی دارند.

- زمان ماندگاری (نیمه عمر)، مهمترین کمیت برای مواد پرتوزا می باشد. مدت زمانی است که نصف ماده اولیه تجزیه می شود. این مقدار برای هر عنصر مقدار ثابتی است.

- تمامی عناصر داده شده در جدول، ایزوتوب های یک عنصر (H) بوده، خواص شیمیایی یکسان داشته اما برخی خواص فیزیکی آنها متفاوت است.

- یک نمونه طبیعی از اغلب عناصر، مخلوطی از ایزوتوب های مختلف آن است. عنصر H مخلوطی از ۳ ایزوتوب طبیعی (H_1, H_2, H_3) می باشد.

- هر چه نیمه عمر یک ایزوتوب کمتر باشد، ایزوتوب ناپایدارتر خواهد بود.

- هسته ایزوتوب های ناپایدار با گذشت زمان متلاشی شده و افزون بر ذره های پر انرژی، مقدار زیادی انرژی آزاد خواهند کرد.

- در ایزوتوب های داده شده برای عنصر H ، همگی (به جز H_1) پرتوزا می باشند. به ایزوتوب های پرتوزا و ناپایدار، رادیو ایزوتوب می گوییم.

نکته طلایی: شرایط پرتوزایی و ناپایداری ایزوتوپها:

۱- تعداد پروتون هسته آن برابر یا بیش تر از ۸۴ باشد.

۲- تعداد نوترون هسته آن برابر یا بیش تر از $1/5$ برابر پروتون های هسته باشد.

نکته طلایی: علت ناپایداری ایزوتوپها در اثر افزایش نسبت نوترون به پروتون:

افزایش تعداد نوترون های هسته (به مقدار مساوی یا بیش تر از $1/5$ برابر پروتون ها)، به دلیل افزایش جرم هسته، موجب فروپاشی هسته می گردد.

نکته طلایی: علت ناپایداری ایزوتوپها در اثر افزایش عدد اتمی به بیش از ۸۴:

افزایش تعداد پروتون های هسته (برابر یا بیش از ۸۴) به دلیل دافعه میان آنها باعث فروپاشی هسته می شود.

نکته طلایی: کاربرد ایزوتوپ کربن-۱۴:

ایزوتوپ کردن ^{14}C خاصیت پرتوزایی داشته و برای تخمین سن اشیاء قدیمی و عتیقه به کار می رود قبل از پژوهشگران بر این باور بودند که کشور مصر مهد هنر فرشبافی است اما با پیدا شدن یه قطعه فرش به نام پازیریک در کوههای سیبری روسیه و تعیین قدرت آن با استفاده از ^{14}C مشخص شد که قدمت این فرش به ۲۵۰۰ سال پیش تعلق داشته و مهد این صنعت بی بدیل ایران است.

پراکندگی ایزوتوپهای کلر:

نکته طلایی روش Pet Scan

- ۱- تشخیص و اندازه گیری تأثیر درمان سرطان مورد بررسی می باشد
- ۲- برای این کار یک ماده رادیواکتیو که متصل به یک ترکیب موجود در بدن (همانند قند یا گلوکز خون) است به خون تزریق می شود.
- ۳- دستگاه Pet Scan انرژی ساطع شده از ماده رادیواکتیو را در بدن شناسایی و اندازه گیری می کند. نتایج حاصل به صورت تصاویر دارای رنگ ها و درخشندگی متفاوت ظاهر می شود. بافت سالم از گلوکز برای تولید انرژی استفاده کرده و در تصویربرداری به رنگ روشن دیده می شود اما بافت سرطانی حاوی میزان بالاتری از گلوکز بوده پس ماده رادیواکتیو بیشتری جذب کرده و نقاط روشن تری در تصویر دیده می شود.

نکته طلایی: دود سیگار و قلیان شامل مقادیر قابل توجهی مواد پرتوزا است و اکثر این افراد مبتلا به سلطانهای گوناگون و بخصوص ریه می شوند.

نکته طلایی: مقدار کمی از مواد پرتوزا طبق پژوهشها انجام شده در همه جا وجود دارند. البته این مواد پرتوزا ای بسیار محدود و کمی دارند که معمولا بر سلامتی ما بی اثر است. از فراوانترین مواد پرتوزا که در زندگی ما یافت میشود گاز رادون است.

نکات طلایی گاز رادون:

- ۱- گازی بی رنگ و بی بو و بی مزه و سنگین و رادیو اکتیو است.
- ۲- از جمله گازهای نجیب است.
- ۳- در لایه های زیرین زمین در اثر واکنشهای هسته ای پیوسته شاهد تولید این گاز هستیم.
- ۴- به دلیل دما و فشار بالا در لایه های زیرین زمین این گاز به منافذ و لایه های سنگهای پوسته ای زمین نفوذ می کند.

تکنسیم نخستین عنصر ساخت بشر

به راستی اهمیت بررسی کاربرد یک عنصر در چیست؟ تشخیص کاربردهای منحصر به فرد هر عنصر، انگیزه کافی برای کشف یا ساختن عناصرهای جدید ایجاد می شود. عناصرهایی که ویژگی ها و کاربردهای جدیدی دارند و می توانند گره گشای برخی مشکلات باشند. از ۱۱۸ عنصر شناخته شده، تنها ۹۲ عنصر در طبیعت یافت شده و ۲۶ عنصر دیگر ساختگی است.

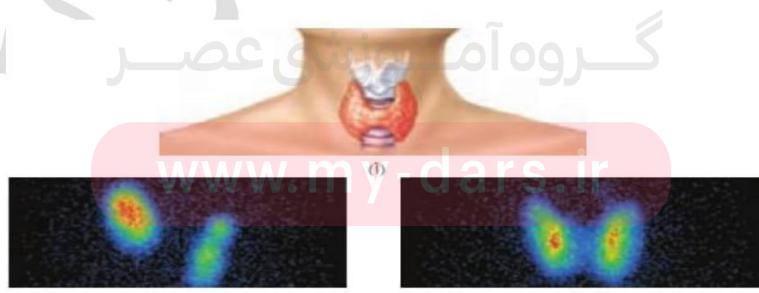
نکته طلایی: انگیزه کی کشف عناصرها بی بردن به ویژگیها و کاربردهای منحصر بفردی است که در آن عنصر وجود دارد و منجر به حل مشکلات پیش روی انسان خواهد شد.

۱. نخستین عنصر ساخته شده توسط بشر که در راکتور (واکنشگاه) هسته ای ساخته شد، تکنسیم (^{99m}TC) می باشد. به صورت طبیعی وجود نداشته و امروزه با صرف هزینه های کمتر طی واکنش های هسته ای به راحتی تهیه شده، قیمت چندانی ندارد و دسترسی به آن در بیمارستان ها آسان است.

۲. اگرچه ساخت عنصر تکنسیم چندان دشوار نیست اما این به مفهوم این نیست که ما می توانیم مقادیر زیادی از این عنصر را بسازیم و نگهداری کنیم بلکه در هر جا که نیاز باشد آن را با یک مولد هسته ای تولید و مصرف می کنند. زمان ماندگاری این عنصر کم است.

۳. از عنصر ^{99m}TC برای تصویربرداری پزشکی استفاده می شود.

۴. از جمله کاربردهای این عنصر تصویربرداری غده تیروئید می باشد. زیرا یون یدید (I^-) با یونی که حاوی تکنسیم است اندازه مشابهی داشته و غده تیروئید هنگام جذب یون یدید (I^-) مقداری یون تکنسیم نیز جذب می کند که با افزایش مقدار این یون در غده تیروئید امکان تصویربرداری فراهم می شود.

شکل ۴-۱. (ا) غده پروانه‌ای شکل تیروئید در بدن انسان (ب) تصویر غده تیروئید سالم (ب) تصویر غده تیروئید ناسالم

نکته طلایی: کاربرد منحصر به فرد تکنسیم در بیمارستان برای تصویربرداری پزشکی به خصوص از غده‌ی تیروئید است.

بیشتر بدانید

نکته طلایی: نکات طلایی پیرامون تکنسیم:

۱- ^{44}TC عنصری پرتوزا با نیمه عمر (زمان ماندگاری) ۶ ساعته است.

۲- سه ایزوتوپ پایدار ^{98}TC , ^{97}TC , ^{99}TC دارد.

۳- ساختار کربیستالی و ۶ گوشه دارد.

۴- رنگ ظاهری آن خاکستری مایل به نقره‌ای است.

۵- به شکل طبیعی در برخی ستاره‌های غول پیکر فرم رنگ وجود دارد.

۶- سبک ترین عنصری است که ایزوتوپ طبیعی پایدار ندارد.

۷- ماده‌ای پرتوزا با کاربرد در پزشکی هسته‌ای است.

۸- نخستین بار ایزوتوپ ^{99}TC توسط شکافت هسته‌ای عنصر اورانیوم به دست آمد.

۹- امروزه با بیماران عنصر مولیبدن با دوتیریم (D_9) می‌توان این عنصر را تهیه کرد.

* کیمیاگری (تیدیل عنصرهای دیگر به طلا) آرزوی دیرینه بشر بود. امروزه با رشد علم شیمی و فیزیک، انسان می‌تواند طلا را تولید کند اما هزینه تولید آن، به اندازه‌ای زیاد است که نمی‌توان طلا به مقدار اینها تولید کرد.

نکته طلایی: نکات طلایی رادیو ایزوتوپها:

۱- از این عنصرهای ناپایدار و پرتوزا به عنوان رادیو دارو در پزشکی و مهمتر از آن به عنوان سوخت در نیروگاه‌های اتمی استفاده می‌شود.

۲- اورانیوم (^{238}U) شناخته شدن فلز پرتوزایی است که تنها یکی از ایزوتوپ‌های آن به عنوان سوخت راکتورهای اتمی به کار می‌رود.

۳- از پیش می‌دانستیم که توده‌های سرطانی، سلول‌های (یاخته‌ها) هستند که رشد غیرعادی و سریع دارند. یکی از کاربردهای رادیو داروهای تشخیص و درمان بیماری هاست.

نکته طلایی: نکات طلایی اورانیوم:

- ۱- این ایزوتوب های (U^{235}) در مخلوط طبیعی فراوانی کم تر از ۰/۷ درصد دارد و باید طی فرایند غنی سازی مقدار آن تا حدود ۲۰ درصد برسد. به این فرایند، غنی سازی ایزوتوبی گفته می شود که یکی از مراحل مهم چرخه تولید سوخت هسته ای است.
- ۲- البته پسماندهای راکتورهای اتمی هنوز خاصیت پرتوزایی داشته و خطرناک می باشند و دفع آنها از چالش های صنایع هسته ای است.
راکتور و از بین بردن پسماندهای پرتوزا می باشد.

نکته طلایی کاربرد رادیو ایزوتوب آهن: اتم Fe^{59} یک رادیو ایزوتوب است که برای تصویربرداری از دستگاه گردش خون استفاده می شود زیرا یون های آن در اتم ساختار هموگلوبین وجود دارد.

نکته طلایی: در ایران امروزه رادیو ایزوتوبهایی چون فسفر و تکنسیم ساخته و مورد بهره برداری قرار می گیرد.

طبقه بندی عناصر

فواید طبقه بندی عنصرها:

- ۱- طبقه بندی کردن یکی از مهارت های پایه در یادگیری مفاهیم علمی است که بررسی و تحلیل را آسان تر می کند.
- ۲- با استفاده از طبقه بندی، داده ها به شیوه ای مناسب سازماندهی می شوند تا بتوان سریع تر و آسان تر به اطلاعات دسترسی یافت.
- ۳- طبقه بندی کمک می کند تا ۱۱۸ عنصر شناخته شده را به یک معیار و ملاک در یک جدول با چیدمان خاصی کنار هم قرار داد.
- ۴- این چیدمان کمک می کند تا بتوان اطلاعات ارزشمندی درباره ویژگی های عنصرها به دست آورد و براساس آن رفتار عنصرهای گوناگون را پیش بینی کرد.

* بزرگ ترین پیشرفت در زمینه دسته بندی عنصرها، نخستین بار توسط مندلیف به دست آمد. وی عناصر را براساس افزایش تدریجی جرم اتمی پشت سر هم قرار داد. روند تناوبی که مندلیف بیان کرد بسیار شبیه با شیوه ای است که امروزه می شناسیم.

* موارد زیر در خصوص جدول تناوبی عناصر می تواند مورد بررسی قرار بگیرد.

۱. اتحادیه بین المللی شیمی محض و کاربردی با توجه به شواهد و مدارک موجود تعداد ۱۱۸ عنصر نشان داده شده در جدول را تأیید کرده است.

۲. جدول تناوبی امروزی عناصرها براساس افزایش عدد اتمی ساماندهی شده است به طوری که جدول از عنصر هیدروژن (H ، آغاز و به عنصر شماره ۱۱۸ ختم می شود).

۳. در این جدول، خواص عناصرهایی که در یک گروه قرار دارند شبیه به هم می باشد (از نظر خواص شیمیایی)، در هر دوره از چپ به راست نیز خواص عناصرها به طور مشابهی تکرار می شود. (به همین دلیل به این جدول، جدول دوره ای عناصر می گوییم).

۴. هر عنصر با نماد شیمیایی ویژه ای نشان داده شده می شود که یک یا دو حرفی است (براساس تعریف IUPAC نماد عنصر ۱ یا ۲ حرفی است و نماد ۳ حرفی نماد اختصاری نشان دهنده عدد اتمی و جایگاه عنصر در جدول است. نه نماد شیمیایی عنصر).

۵. جدول دوره ای عناصر دارای ۷ دوره (تناوب) و ۱۸ گروه (شامل گروه های اصلی (گروه ۱ و ۲ و گروه های ۱۳ تا ۱۸) و گروه های فرعی (گروه های ۳ تا ۱۲) می باشد).

۶. از روی جدول می توان به آسانی شماره گروه دوره و تعداد ذرات زیراتمی ($n.p.e$) را برای یک عنصر به دست آورد.

گروه	دوره	عدد اتمی	عداد جرمی	تعداد الکترون	تعداد پروتون	تعداد نوترون
۴	۲	۲۰	۴۰	۲۰	۲۰	۲۰
۱۶	۴	۳۴	۷۰	۳۴	۳۴	۳۶

نماد شیمیایی عنصر X $\frac{\text{عدد جرمی}}{\text{عدد اتمی}} = \frac{A}{Z}$

عدد جرمی (A) : مجموع تعداد نوترون و پروتون در اتم عدد جرمی آن عنصر را مشخص می کند:

$$A = Z + N$$

مشخصات ذرات بنیادی اتم:

جرم		بار الکتریکی نسبی	نماد*	نام ذره
g	amu			
9.1×10^{-28}	.0005	-1	${}_{-1}^{\circ}e$	الکترون
1.673×10^{-24}	1.0073	+1	${}_{+1}^{1}p$	پروتون
1.675×10^{-24}	1.0087	0	${}_{0}^{1}n$	نوترون

اگر داشته باشیم:

آنگاه شمار الکترون و نوترون و پروتون (ذرات بنیادی) عبارت است از:

$$e^- = Z - n$$

$$p^+ = Z$$

$$n^+ = A - Z$$

همواره تعداد $p^+ \leq n^+$ (به جز H، که تنها ذره‌ای است که نوترون ندارد).

مثال: تعداد ذرات بنیادی را در هر یک از مواد داده شده را به دست آورید:

$${}^{16}_8 O^{2-} \begin{cases} e^- = \\ p^+ = \\ n^+ = \end{cases} {}^{14}_7 N \begin{cases} e^- = \\ p^+ = \\ n^+ = \end{cases} \quad (1)$$

$${}^{56}_{26} Fe^{2+} \begin{cases} e^- = \\ p^+ = \\ n^+ = \end{cases} {}^{92}_{45} N \begin{cases} e^- = \\ p^+ = \\ n^+ = \end{cases} \quad (2)$$

مثال: جدول زیر را کامل کنید. کدام دو ذره در این جدول هم الکترون هستند؟

n^-	e^-	p^+	Z	A	
	۱۸			۳۹	K^+
۱۰			۱۰		Ne
		۸		۱۶	O^{+}

مثال: یون A^{3+} دارای ۳۶ الکترون و ۴۹ نوترون است. عدد جرمی را به دست آورید.

فرمولهای طلایی تعیین عدد اتمی و جرمی:

۱- اگر تفاضل تعداد نوترون و پروتون را داشته باشیم و عدد جرمی هم داشته باشیم، آنگاه:

$$(P = \text{پروتون}) (N = \text{نوترون}) x = N - P \quad Z = \frac{A - x}{2}$$

۲- هرگاه در یک آنیون تعداد نوترون و الکترون برابر باشد آنگاه:

$$(x = |n|) \quad Z = \frac{A - x}{2} \quad N = e \quad X^{n-} \quad \text{آنیون}$$

۳- هرگاه در یک آنیون تفاضل نوترون و الکترون را داشته باشیم:

$$(x = N - e + n) \quad Z = \frac{A - x}{2} \quad N - e \quad X^{n-} \quad \text{آنیون}$$

۴- هرگاه در یک کاتیون تفاضل نوترون و الکترون را داشته باشیم:

$$(x = N - e - n) \quad Z = \frac{A - x}{2} \quad N - e \quad X^{n+} \quad \text{کاتیون}$$

مثال: تفاوت تعداد نوترون‌ها و الکترون‌های یون X^{3+} برابر ۴ است. تعداد ذرات بنیادی این یون را بیابید.

* هلیم گازی با واکنش پذیری بسیار ناچیز است (می‌توان گفت واکنش ناپذیر است). انتظار داریم عناصر هم گروه با آن ($He, Ar, Ne, ...$) نیز رفتاری مشابه با آن داشته باشند و به همین دلیل به آنها گازهای بی اثر یا نجیب می‌گوییم.

نکته طلایی: در عناصر هم گروه تشابه خواص شیمیایی مدنظر بوده و تشابه حالت فیزیکی ملاک نیست.

نکته طلایی: اتم فلوئور در ترکیب های خود با فلزات به شکل یون فلوئورید (F^-) وجود دارد. انتظار داریم یون پایدار دیگر عناصر هم گروه با آن نیز همانند فلوئور باشد. (I^-, Br^-, Cl^-) که به هالوژنهای نمک سازها موسوم هستند.

نکته طلایی: از اتم آلومینیوم (Al^{3+}) یون پایدار Al^{3+} مشاهده می شود. پیش بینی می کنیم دیگر عنصر هم گروه با آن (Ga^{3+}) نیز بتواند یون پایدار ($+3$) بدهد (Ga^{3+}) برخلاف آلومینیوم می تواند یون های Ga^{3+} ، Ga^{+} بدهد البته Ga^{3+} پایدارتر است.

جوم اتمی عنصرها

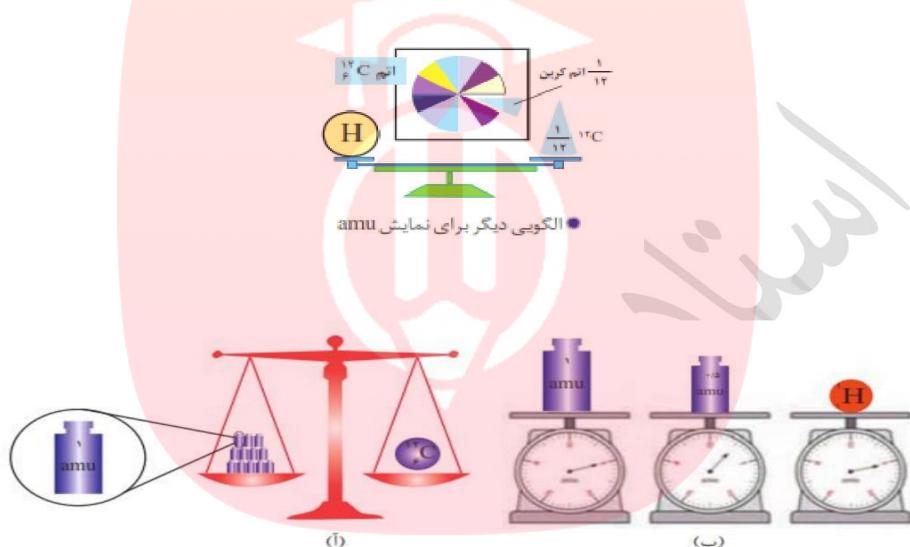
* جرم اجسام گوناگون را بسته به اندازه و نوع آن ها با استفاده از ترازوهای متفاوتی اندازه می گیرند. (جرم یک کامیون با باسکول های بزرگ و با یکای تن. جرم طلا با ترازوهای کوچک و دقیق تر با یکای گرم و هندوانه با ترازوی معمولی و با یکای کیلوگرم) دقیق انداره گیری ترازوهای مختلف، یکسان نمی باشد. (دقیق ترازوهای زرگری تا یک صدم گرم و باسکول های تنی تا یک دهم تن است). بر این اساس نمی توان جرم یک هندوانه را با باسکول چند تنی انداره گرفت زیرا جرم هندوانه کم تر از دقیق انداره گیری باسکول است.

نکته طلایی اهمیت دانستن جرم اتمها و مولکولها:
دانشمندان برای اینکه بتوانند خواص فیزیکی و شیمیایی یک ماده را در محیطی مانند بدن انسان، محیط زیست و ... بررسی و اثر آن را گزارش کنند باید بدانند چه جرمی از اتم ها یا مولکول های آن ماده وارد بدن شده است.

نکته طلایی علت تعیین مقیاس برای اندازه گیری جرم اتمها:

می دانیم که اتم ها بسیار ریزند و نمی توان آن ها را به طور مستقیم دید و جرم آن ها را اندازه گرفت به همین دلیل دانشمندان مقیاس جرم نسبی را برای تعیین جرم اتم ها به کار می بردند. جرم اتم ها را با وزنه ای می سنجند که جرم

آن $\frac{1}{12}$ جرم ایزوتوپ کربن - ۱۲ (C^{12}) است. به این وزنه یکای جرم اتمی (*amu*) می گوییم.

شکل ۱۰-۱) اگر جرم یک ایزوتوپ کربن - ۱۲ را برابر با عدد ۱۲ در نظر بگیریم، سپس این عدد را به بخش بیکسان تقسیم کنیم، هر بخش را 1 amu می نامند، به این ترتیب مقیاسی به دست می آید که به کمک آن می توان جرم همه اتم ها را اندازه گیری کرد. ب) اگر در این ترازوی فرضی به جای ایزوتوپ کربن - ۱۲، ایزوتوپ H^1 قرار گیرد، جرم $1/12$ به دست می آید.

نکته طلایی اهمیت مقیاس یکای جرم اتمی:

با استفاده از مقیاس *amu* می توان جرم همه اتم ها را اندازه گرفت. اگر در ترازوی فرضی بالا به جای ایزوتوپ کربن - ۱۲، ایزوتوپ H^1 را قرار بدهیم، در این صورت جرم amu $1/100$ به دست می آید. (جرم برخی اتم ها مانند H می تواند مضرب صحیحی از *amu* نباشد).

نکته طلایی: علت انتخاب کربن به عنوان مقیاس:کربن - ۱۲ (C^{12}) تنها اتمی است که عدد جرمی و جرم اتمی آن دقیقاً با هم برابر است.

* با تعریف amu دانشمندان موفق شدند جرم اتمی همه عنصرهای جدول دوره ای و جرم ذره های زیراتمی را اندازه گیری کنند. برای نمونه جرم Li^7 برابر $7 amu$ است (زیرا جرم پروتون و نوترون تقریباً با هم برابر و حدوداً مساوی با

$1 amu$ است. در حالی که جرم الکترون ناچیز و در حدود $\frac{1 amu}{300}$ می باشد).

نام ذره	نماد	بار الکتریکی نسبی	جرم (amu)
الکترون	e^-	-1	0.0005
پروتون	P^+	+1	0.0073
نوترون	n^0	0	0.0087

در این نماد عدهای سمت چپ از بالا به پایین به ترتیب جرم نسبی و بار نسبی ذره را مشخص می کند.

نکته طلایی: جرم اتمی میانگین هر عنصر همان جرم نشان داده شده در جدول دوره ای عناصر است.

* اتم ها بسیار ریز می باشند و نمی توان با هیچ دستگاهی با شمارش تک تک آن ها، تعداد اتم ها را به دست آورد. اما با توجه به جرم مواد می توان تعداد ذره های سازنده را شمارش کرد. دانشمندان با استفاده از دستگاه طیف سنج جومی، جرم اتم ها را با دقت زیاد اندازه گیری کردند.

اگر بدانیم که جرم یک اتم هیدروژن برابر $1 amu = 1/66 \times 10^{-24} g$ است، می توان حساب کرد که در یک گرم از عنصر هیدروژن چند اتم هیدروژن وجود دارد.

$$H \text{ اتم } 1 amu = 1/66 \times 10^{-24} g \rightarrow x = \frac{1}{1/66 \times 10^{-24}} = 6 \times 10^{23}$$

نکته طلایی تعریف عدد آووگادرو: به عدد (6×10^{23}) عدد آووگادرو گفته شده و با N_A نشان داده می شود.

پس N_A اتم هیدروژن جرمی برابر 1 گرم خواهد داشت.

* یک مول از هر ذره به تعداد 6×10^{23} از آن ذره، (اتم، مولکول یا یون) می گوییم و به جرم یک مول ذره 6×10^{23} تعداد ذره، جرم مولی آن ذره می گوییم.

اگر 1×10^{-33} دانه برف در سطح ایران بارد، لایه‌ای از برف به ارتفاع قله دنا ($m = 4500$) همچو شور را می‌پوشاند.

* دلیل اینکه به جای عدد آووگادرو (N_A) و برای بیان تعداد ذره‌های سازنده یک ماده از یکای مول استفاده می‌شود. این است که عدد آووگادرو عدد بسیار بزرگی است.

نکته: اگر یک را بر واحد جرم اتمی تقسیم کنیم عدد بدست می‌آید که به عدد آووگادرو موسوم است.(عدد آووگادرو)

$$\frac{1}{a.m.u} = N$$

نکته طلایی علت جایگزینی گرم بجای واحد جرم اتمی: گرم رایج‌ترین یکای اندازه گیری جرم در آزمایشگاه است در حالی که یکای جرم اتمی (amu) یکای بسیار کوچکی برای جرم به شمار می‌رود. (یکای جرم اتمی $1/66 \times 10^{-24} g = amu$ و کار با آن در آزمایشگاه غیرممکن است.

نکته طلایی استفاده از طیف سنج جرمی یکی از تکنیکهای شناسایی عنصرها در فضای کهکشانهاست. برخی فضایپیماها با خود دستگاه طیف سنج جرمی حمل می‌کنند تا از آن برای شناسایی عنصرها در نقاط گوناگون فضا استفاده کنند. هر کهکشان در جهان هستی در حدود 400 میلیارد ستاره در خود دارد. تعداد کهکشانهای جهان هستی حدود 130 میلیارد برآورد می‌شود. در این صورت در جهان هستی فقط و فقط 0.08 مول ستاره داریم.

* با استفاده از هم ارزی میان کمیت‌ها می‌توان آنها را به یکدیگر تبدیل کرد به طوری که برای هر هم ارزی می‌توان دو عامل (کسر) تبدیل نوشت.

روشهای محاسبه مول:

- گرم به مول: اگر ۲۰ گرم از $NaOH$ داشته باشیم این مقدار چند مول است؟

$$20 \text{ gr } NaOH \times \frac{1 \text{ mol } NaOH}{40 \text{ gr } NaOH} = 0.5 \text{ mol } NaOH$$

- حجم به مول در شرایط STP : در شرایط استاندارد چنانچه $5/7 \text{ lit}$ از گاز اکسیژن را با $4/3 \text{ lit}$ از گاز هیدروژن وارد یک ظرف کرده ایم کلا چند مول گاز داریم؟

$$\text{کل حجم} = 5/7 \text{ lit} + 4/3 \text{ lit} = 1.1 \text{ lit}$$

$$1.1 \text{ lit} \times \frac{1 \text{ mol}}{22/4 \text{ lit}} = 0.44 \text{ mol(gas)}$$

- حجم به مول در شرایط غیراستاندارد: در واکنش تجزیه حرارتی پتاسیم کلرات چنانچه چگالی گاز اکسیژن $96/0$ بوده باشد و 80 لیتر از آن داشته باشیم، چند گرم $KClO_3$ مصرف شده است؟

$$1) m = \rho \cdot v = 0.96 \frac{\text{gr}}{\text{lit}} \times 80 \text{ lit} = 76.8 \text{ gr } O_2$$

$$2) 76.8 \text{ gr } O_2 \times \frac{1 \text{ mol}}{32 \text{ gr}} = 2.4 \text{ mol } O_2$$

$$3) 2.4 \text{ mol } O_2 \times \frac{2 \text{ mol } KClO_3}{3 \text{ mol } O_2} = 1.6 \text{ mol } KClO_3$$

$$4) 1.6 \text{ mol } KClO_3 \times \frac{122.5 \text{ gr}}{1 \text{ mol}} = 196 \text{ gr } KClO_3$$

نور کلیدی برای شناخت جهان

نکته: تنها راه اطلاع از ویژگی اجرام آسمانی و دمای شعله های بسیار داغ استفاده از نور می باشد. اما چرا؟ اولاً: ویژگی های خورشید و اجرام آسمانی دیگر به دلیل اینکه از ما بسیار دور هستند را نمی توان بطور مستقیم اندازه گرفت. ثانیاً: دمای اجسامی که بسیار داغ هستند (همانند خورشید) نیز با ابزاری همانند دماسنج قابل اندازه گیری نمی باشند. (دماسنج ذوب می شود).

نکته طلایی: اطلاعاتی که از نور ستارگان یا سیاره ها بدست می آوریم عبارت است از: با استفاده از نوری که از ستاره ها و سیاره ها به ما می رسد می توان گفت که آنها از چه ذراتی ساخته شده و دمای آنها چقدر است. دانشمندان با استفاده از دستگاه طیف سنج می توانند از نورهای نشر شده از مواد گوناگون اطلاعات ارزشمندی به دست بیاورند.

نور کلیدی برای قفل صندوقچه اسرار جهان است

* نور شکلی از انرژی است به صورت موج منتشر می شود چشم انسان تنها می تواند گستره محدودی از نور را ببیند که به آن طیف مرئی می گوییم. این محدوده بین ۴۰۰ تا ۷۰۰ نانومتر است. مواد مختلف را به رنگ نوری که از آنها به چشم ما می رسد می بینیم. به طور مثال پتاسیم پرمگنات را به رنگ بنفش می بینیم (زیرا تمامی طیف های رنگی را به جز طیف بنفش جذب می کند) یا زغال به رنگ سیاه است (زیرا تمامی طول موج های طیف مرئی را جذب می کند).

نکته طلایی: اجسام بخشی از طیف نور را که ندارند جذب کرده و بخشی از طیف را که دارند منتشر می کنند. در واقع عناصر همان طول موج هایی را جذب خواهند کرد که اگر دما را بالاتر ببریم همان طول موج را منتشر می کنند.

www.my-dars.ir

نکته طلایی پیرامون نور خورشید:

- ۱- نور خورشید اگرچه سفید به نظر می رسد اما با عبور از قطره های آب موجود در هوا که پس از بارش در هوا پراکنده شده اند، تجزیه شده و گستره ای پیوسته از رنگ ها ایجاد می کند که به آن یک طیف پیوسته گفته می شود.
- ۲- این گسترده شامل بی نهایت موج رنگی و گستره ای از رنگ های سرخ تا بنفش است (رنگ های طیف مرئی). هرچه انرژی پرتو بیش تر باشد با عبور از منشور شکست بیش تری خواهد داشت.

۳- نور خورشید شامل گستره بسیار بزرگی از پرتوهای الکترومغناطیسی است که حامل انرژی می باشند.

شکل ۴-۱۴- (ا) نور خورشید هنگام عبور از منشور تجزیه می شود. (ب) رنگین کمان، گسترهای از رنگ های سرخ تا بنفش را در بر می گیرد.

۴- رابطه میان طول موج (λ) و انرژی معکوس است یعنی هرچه طول موج کوتاه تر باشد، انرژی پرتو بیش تر خواهد بود. به طور مثال نور آبی انرژی بیش تری از نور قرمز داشته اما طول موج آن کمتر است.

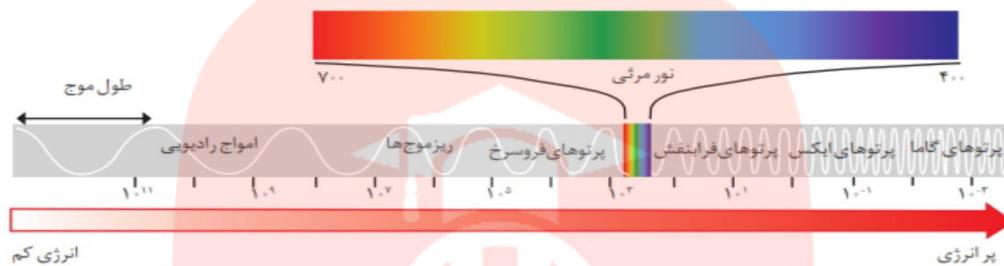
نکته طلایی: پیرامون لاندا (طول موج)

۱- مطابق تعریف، طول موج به فاصله ۲ نقطه بالایی یا ۲ نقطه پایینی پیاپی از یک موج گفته می شود. طول موج یک تابش، مشخص کننده رنگ تابش است.

۲- هر موج علاوه بر طول موج دارای یک فرکانس است (فرکانس معیار اندازه گیری تعداد تکرار موج در یک بازه زمانی است که با واحد هرتز (تعداد تکرار یک رویداد در یک ثانیه) بیان می شود). رابطه فرکانس (f) با طول موج (λ) معکوس است و برابر $C = \lambda \cdot f$ (سرعت نور) می باشد.

۳- اگر دو موج دارای سرعت یکسان باشند، هر کدام که فرکانس بالاتر داشته باشد طول موج کوتاه تر دارد.

تمامی امواج گوناگون منتشر شده از خورشید مطابق شکل زیر است:

شکل ۱۵- نور مرئی تنها بخش کوچکی از گستره پرتوهای الکترومغناطیسی است. یکی از ویژگی های موج، طول موج است که آن را با نشان می دهند. با توجه به شکل آن را تعریف کنید.

۱. پرتوهای گاما بالاترین انرژی و پایین ترین طول موج را دارد و پرتوهای ایکس، فرابنفش، طیف مریمی، مادون قرمز، ریز موج و امواج رادیویی به ترتیب انرژی های کم تر و طول موج بیشتری نسبت به آن دارند (نور مریمی تنها بخش کوچکی از گستره پرتوهای الکترومغناطیسی است)
۲. ناحیه دید انسان مابین طول موج ۴۰۰ تا ۷۰۰ نانومتر است و ما نمی توانیم با چشم غیرمسطح امواج با طول موج کم تر از ۴۰۰ نانومتر (انرژی بیشتر از نور مریمی) و امواج با طول موج بیشتر از ۷۰۰ نانومتر (انرژی کم تر از نور مریمی) را ببینیم.

مشاهده کردید که پرتوهای گوناگون، طول موج های متفاوتی دارند. با توجه به این موضوع به نظر شما هر یک از دمای های داده شده به کدام شکل مربوط است؟ چرا؟

(آ) 175°C (ب) 275°C (ج) 80°C

نکته طلایی: نور سفید شامل تمام طیف های رنگی است (حتی رنگ هایی که چشم قادر به تشخیص آن نمی باشد).

رنگ یک جسم یعنی: نور طول موج معینی از آن جسم قوی تر از نور دیگر طول موج ها از جسم بازتابش می شود.

نکته طلایی: هنگام برخورد نور به یک جسم، حالت های زیر را خواهیم داشت:

۱. بازتاب و انتشار: مربوط به تعداد الکترون های آزادی است که جسم داشته و باعث بازتابش می شود.
۲. جذب نور: هنگامی است که فرکانس نور تابیده شده با فرکانس ارتعاش الکترون های ماده تقریباً برابر است.
۳. انتقال: هنگامی که انرژی نور وارد شده به جسم بسیار بیش تر یا بسیار کم تر از میزان انرژی مورد نیاز برای ارتعاش باشد، نور از درون جسم عبور خواهد کرد.

نکته طلایی کاربرد اشعه مادون قرمز:

- ۱- کنترل تلویزیون (و دیگر وسائل الکترونیکی)، امواج مادون قرمز (طول موج مابین ۱ تا ۷۵۰ نانومتر) منتشر می کنند که این امواج الکترومغناطیسی پس از برخورد با جسم، آن را گرم می کنند.
- ۲- این امواج چون انرژی کم تری دارند پس هنگام عبور از منشور کم ترین شکست را خواهند داشت. ۳- پرتوهای کنترل ها با برخورد به ال سی دی موبایل به رنگ بنفش دیده خواهند شد.
- ۴- برای اندازه گیری دمای اجسام داغ می توان از دماسنجهای فروسرخ استفاده کرد. این دماسنجهای بدون تماس با جسم و با جذب پرتوهای فروسرخ نشر شده از جسم داغ، دمای آن را اندازه گیرند.

برای انتقال انرژی میان ۲ نقطه یا دو جسم بطور کلی می توان دو روش را مد نظر قرار داد:

۱. وجود ماده میان دو نقطه (روش رسانایی و همرفت)

۲. نیازی به وجود ماده نیست (انرژی توسط امواج الکترومغناطیسی منتقل می شود)

نکته طلایی : وجود خطوط طیفی در طیف ستاره ها شرط لازم نه کافی برای اثبات وجود عنصر در اجرام آسمانی است.

نکته طلایی شرط دیدن خطوط طیفی:

برای اینکه بتوانیم خط طیفی یک عنصر را ببینیم باید علاوه بر حضور عنصر، شرایط فیزیکی (دما و فشار) نیز برای تشکیل خطوط طیفی آن عنصر برقرار باشد.

نکته طلایی هرچه فراوانی یک عنصر بیش تر باشد، شدت خطوط جذبی آن بیش تر است.

نشر نور و طیف نشری

در آتش بازی با مواد شیمیایی نورهای رنگی زیبایی دیده می شود. هر یک از جرقه های زیبا به دلیل وجود یک ماده شیمیایی در مواد آتش بازی است.

- نور زرد لامپ هایی که شب هنگام، آزادراه ها، بزرگراه ها و خیابان ها را روشن می سازد، به دلیل وجود پخار سدیم در آنهاست.

- از لاعب قشون در ساخت تابلوهای تبلیغاتی برای ایجاد نوشه های نورانی سرخ فام استفاده می شود.

نکته طلایی پیرامون تست شعله:

۱- بسیاری از نمک ها شعله رنگی دارند و اگر مقداری از محلول آن ها را روی شعله آتش با افشاره بپاشیم، رنگ شعله تغییر می کند.

۲- تست شعله آزمونی تجربی برای تشخیص وجود یک یون فلزی در نمونه یک ماده می باشد.

۳- رنگ شعله برخی فلزات و نمک های آن ها مطابق جدول زیر است:

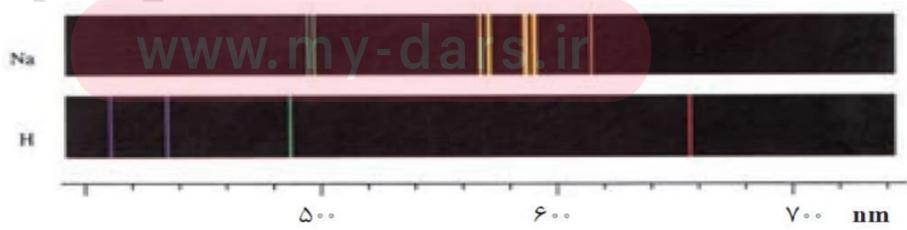
سرخ	زرد	سبز
لیتیم نیترات	سدیم نیترات	مس (II) نیترات
لیتیم کلرید	سدیم کلرید	مس (II) کلرید
لیتیم سولفات	سدیم سولفات	مس (II) سولفات
فلز لیتیم	فلز سدیم	فلز مس

۴- شعله ترکیب های سدیم، لیتیم، و مس هر یک رنگ منحصر به فردی دارد و رنگ نشر شده باریکه بسیار کوتاهی از نور مرئی را دارد.

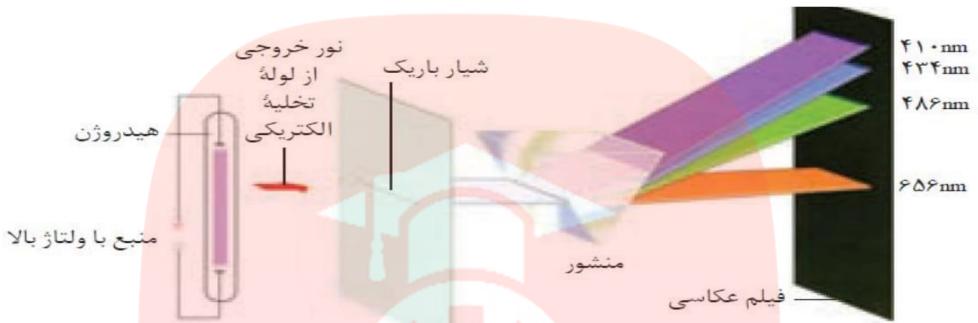
۵- البته نوع آنیون بر رنگ شعله نیز موثر است به همین دلیل در مقایسه باید نوع آنیون را یکسان در نظر بگیریم تا تنها نقش کاتیون مورد بررسی قرار بگیرد.

۶- از روی رنگ موجود در شعله می توان به وجود عنصر فلزی پی برد (به طور مثال رنگ شعله فلز لیتیم و همه ترکیبات آن به رنگ سرخ است پس اگر با قراردادن ترکیب مجهول بر روی شعله آتش رنگ شعله سرخ شد، می توان گفت که در ترکیب، عنصر لیتیم وجود داشته است).

نکته طلایی: اگر نور نشر شده از ترکیب یک فلز (همانند لیتیم) را از منشور عبور دهیم، الگویی همانند زیر بوجود می آید که به آن طیف نشری خطی می گوییم. به فرآیندی که در آن یک ماده شیمیایی با جذب انرژی، از خود پرتوهای الکترومغناطیسی گسیل می دارد، نشر می گوییم. این طیف که در ناحیه مرئی است و از خطوط جدا از هم تشکیل شده است (طیف غیرپیوسته) برای عنصر لیتیم تنها شامل چهار موج رنگی است. (طیف مرئی بی نهایت خطوط رنگی به هم پیوسته دارد). هر فلز طیف نشری خطی مخصوص به خود را دارد و همانند اثر انگشت می توان از این طیف برای شناسایی فلز مورد نظر استفاده کرد.

شکل ۵ طیف نشری خطی عنصرهای سدیم و هیدروژن

در خصوص توجیه طیف نشری خطی اتم هیدروژن به دو مورد زیر باید توجه کنیم:

۱. الکترون برانگیخته شده در اصل به حالت پایه ($n=1$) باز می‌گردد اما چون سطح انرژی میان $n=1$ و $n=2$ فاصله زیادی با هم دارد پس بازگشت الکترون تنها تا $n=2$ در ناحیه مریب قابل رویت می‌باشد.
۲. احتمال برانگیخته شدن الکترون به $n=7$ نیز وجود دارد اما بازگشت الکترون از $n=7$ به $n=2$ انرژی بیشتر از طیف مریب داشته و قابل رویت در ناحیه مریب نیست.

نکته طلایی : علت استفاده از طیف نشری خطی عنصرها برای شناسایی

- ۱- طیف جذبی و طیف نشری هیچ ۲ عنصری مشابه هم نمی‌باشد. طیف یک عنصر همانند اثر انگشت تنها مخصوص یک عنصر بوده و از روی آن می‌توان عنصر را شناسایی کرد.
- ۲- تفاوت طیف نشری خطی دو عنصر همانند لیتیم و هیدروژن در تعداد خطوط آنها، طول موج (رنگ) و انرژی آنها است.
- ۳- کاربرد طیف‌های نشری خطی از برخی جنبه‌ها همانند کاربرد خط نماد (بارکد) روی جعبه مواد غذایی و دیگر کالاهای می‌باشد. هر کالا خط نماد مخصوص خود را دارد که با خواندن آن با دستگاه لیزری متصل به رایانه، نوع و قیمت کالا مشخص می‌شود.

نکته طلایی: شناسایی آرگون و هلیم توسط رامسی:

- ۱- نخستین بار ستاره شناسان در بررسی طیف نشری هنگام خورشید گرفتگی، متوجه یک سری خطوط نشری شدند که با هیچ عنصر کشف شده تا آن زمان مطابق نبود.
- ۲- ویلیام رامسی پس از جدا کردن گازهای N_2 و O_2 هوا توانست از باقیمانده هوا آرگون را کشف کند (نخستین گاز نجیب کشف شده).

۳- یک سال بعد رامسی گاز واکنش ناپذیری را درون نمونه های معدنی اورانیوم دار یافت که مشابه همان خطوط نشی مجهول بود. به این ترتیب هلیم کشف شد (هلیم از واژه یونانی به نام هلیوس یا خورشید گرفته شده است).

طیف نشی خطی زیر از یک عنصر تهیه شده است.

با بررسی طیف های نشان داده شده در زیر مشخص کنید که طیف نشی بالا به کدام عنصر تعلق دارد؟ چرا؟

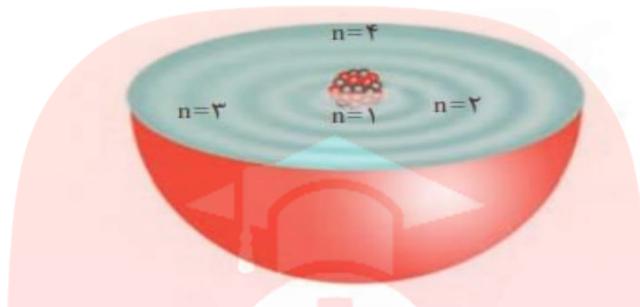
کشف ساختار اتم

نکته طلایی اتم هیدروژن:

- ۱- اتم هیدروژن به عنوان ساده ترین اتم، تنها یک پروتون در هسته و یک الکترون در اطراف آن دارد.
- ۲- در گستره مرئی طیف نشی خطی اتم هیدروژن چهار خط با نوار رنگی با طول موج و انرژی معین است. هر خط یا نوار رنگی در طیف نشی خطی، نشان دهنده نوری با طول موج و انرژی معینی است
- ۳- نیلزبور معتقد بود با مطالعه تعداد و جایگاه خط ها و نوارهای رنگی در طیف نشی خطی هیدروژن می توان اطلاعات با ارزشی از ساختار اتم هیدروژن به دست آورد.

* نیلز بور توانست مدلی برای اتم هیدروژن ارائه کند. مدل بور اگرچه با موفقیت توانست طیف نشی خطی هیدروژن را توجیه کند اما توانایی توجیه طیف نشی خطی دیگر عنصرها را نداشت. مدل بور عمر زیادی نداشت ولی گام بسیار مهمی برای بهبود نگرش دانشمندان نسبت به ساختار اتم بود.

* دانشمندان برای توجیه و علت ایجاد طیف نشی خطی دیگر عناصر و چگونگی نشر نور از اتم ها، ساختار لایه ای برای اتم ارائه کردند:

نکته طلایی ویژگیهای مدل نیزل بور:

۱. اتم کره ای است که هسته در فضایی سیار کوچک و در مرکز آن است. الکترون ها در فضایی بسیار بزرگ تر و در لایه های پیرامون هسته توزیع شده اند.
۲. این لایه ها از سمت هسته شماره گذاری شده، هر یک را با n (عدد کوانتموی اصلی) نمایش می دهیم. در اطراف هسته $n=1$ لایه وجود دارد. ($n=1 \rightarrow n=7$)
۳. در ساختار لایه ای اتم، هر بخش پرنگ مهم ترین بخش یک لایه الکترونی است و الکترون ها بیش تر در این بخش قرار دارند (الکترون در تمام نقاط پیرامون هسته وجود دارد اما در محدوده یاد شده بیش ترین احتمال وجود آن است).
۴. هر چه لایه ها از هسته اتم دورتر باشند، سطح انرژی آنها بیش تر (پایداری کم تر) شده و حداکثر گنجایش الکترون آن ها افزایش می یابد.
۵. الکترون های هر لایه انرژی معینی دارند، مقدار این انرژی با افزایش فاصله الکترون از هسته، بیش تر شده و هر چه لایه ها از هسته دورتر می شوند، به هم نزدیک تر شده اند.
۶. با گرمای تابش نور به اتم های سازنده یک عنصر گازی شکل، الکترون ها با جذب انرژی از لایه ای به لایه بالاتر جایه جا شده و آرایش الکترونی اتم تغییر می کند. نکته مهم، کوانتموی بودن داد و ستد انرژی هنگام انتقال الکترون از یک لایه به لایه دیگر است. الکترون هنگام انتقال میان لایه ها، انرژی را به صورت پیمانه ای یا بسته های معین جذب یا نشر می کنند. هر چه مقدار انرژی جذب شده توسط الکترون بیشتر باشد، الکترون ها به لایه های بالاتر منتقل می شوند.

۷. انرژی داد و ستد شده هنگام انتقال الکترون در اتم، کوانتمویی است. به همین دلیل چنین ساختاری را برای اتم، مدل کوانتمویی اتم می نامیم.

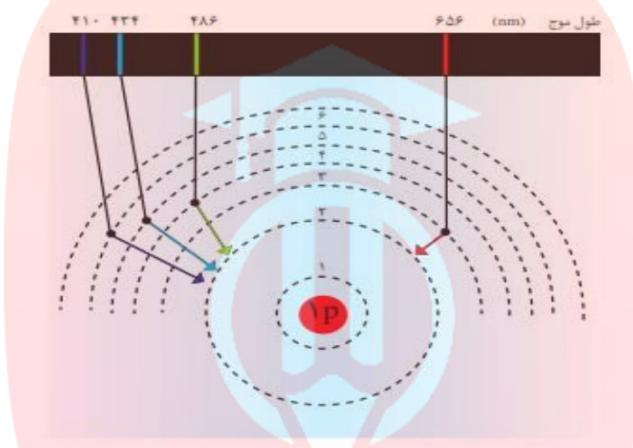
۸. در مدل کوانتمویی اتم، الکترون ها در هر لایه آرایش و انرژی معین دارند و از پایداری نسبی برخوردار هستند. (اتم در حالت پایه قرار دارد). اگر به اتم ها در حالت پایه انرژی داده شود، الکترون ها با جذب انرژی به لایه های بالاتر انتقال می یابند. به اتم ها در چنین حالتی اتم برانگیخته می گوییم. اتم های برانگیخته پرانرژی تر و ناپایدارند.

۹. با بازگشت الکترون برانگیخته شده به آرایش حالت پایه، نور با طول موج معین گسیل می شود. هر نوار رنگی در طیف نشری خطی هر عنصر، پرتوهای نشر شده هنگام بازگشت الکترون از لایه های بالاتر به لایه های پایین تر را نشان می دهد.

* لایه های انرژی پیرامون هسته هر اتم ویژه همان اتم و به عدد اتمی آن وابسته است. طیف نشری خطی هر عنصر متفاوت و مخصوص به همان عنصر و مانند اثر انگشت متمایز است. زیرا انرژی لایه ها در عنصرهای مختلف، متفاوت

است. با تعیین طول موج نوارهای داده شده می‌توان تصویر دقیقی از انرژی لایه‌های الکترونی و آرایش الکترونی اتم یافت.

شکل ۲۲- چگونگی ایجاد چهار نوار رنگی ناحیه مرئی طیف نشری خطی اتم هیدروژن

بیشتر بدانید

بهترین کار برای از دست دادن انرژی توسط اتم، نشر نور می‌باشد. زیرا اتم‌ها در حالت گازی پیوستگی خود را از دست داده و بصورت اتم‌های جدا از هم بدون هیچ جاذبه یا دافعه‌ای نسبت به هم می‌باشند. برای این اتم‌ها، انتقال انرژی از طریق نور راحت‌تر بوده و راه‌های دیگری چون انتقال گرما در اولویت‌های بعدی است.

نکته طلایی راههای از دست دادن انرژی اتمها:

- ۱- بهترین شیوه نشر نور
- ۲- از طریق گرما

* در مقایسه بالا رفتن از یک تپه و یک نردبان تفاوت‌های زیر مشاهده می‌شود:

۱. برای بالا رفتن از یک تپه، با هر مقدار انرژی و در هر لحظه و به هر مقداری می‌توان بالا رفت (مستقیم یا زیگزاگ) و در هر جایی می‌توان ایستاد.

پس مقدار انرژی و مسیر حرکت و نوع حرکت مهم نیست.

۲. برای بالا رفتن از یک نرده باید پای خود را بر روی پله هایی معین با اختلاف ارتفاع معین از هم بگذریم و نمی توان جایی میان دو پله ایستاد.

پس نیازمند انرژی معین و کافی برای بالا رفتن از پله ای به پله دیگر هستیم

۳. اشاره به مثال نرده بان، بیان مقادیر معین در انرژی الکترون (کواتنیده بودن انرژی الکترون) است. یعنی الکترون نیز برای اینکه میان لایه ها جایه جا شود باید مقادیر معین انرژی از دست داده یا بگیرد. زیرا لایه ها در فاصله هایی مشخص نسبت به هم قرار دارند. از این مثال می توان به مدل کواتنومی اتم نیز اشاره کرد.

توجه کنید که تفاوت میان بالا رفتن از یک نرده بان با جایه جایی الکترون میان لایه ها در این است که پله های نرده بان فاصله هایی معین و برابر نسبت به هم دارند اما لایه های الکترونی هر چه از هسته فاصله می گیرند، اختلاف کم تری نسبت به هم خواهد داشت (به هم نزدیک تر می شوند)

توزيع الکترون ها در لایه ها و زیرلایه ها

* با بررسی جدول دوره ای عناصر که بر مبنای عدد اتمی (یا تعداد الکترون های اتم) تنظیم شده است می بینیم که با حرکت از اتم هیدروژن (H ، نخستین عنصر جدول) به سمت عناصر با تعداد الکترون بالاتر، می توان میان تعداد عناصرها در هر دوره با گنجایش لایه های الکترون رابطه ای بیان کرد.

یادآوری مهم : اتم ساختار لایه ای دارد و الکترون ها در لایه های اطراف هسته با نظم ویژه ای حضور دارند.

دوره	تعداد عنصر	محدوده عدد اتمی	تفاوت تعداد عناصرهای دوره با دوره قبل	زیرلایه ها
۱	۲	۱ و ۲	-	S
۲	۸	۳→۱۰	$6+2=8$	S,p
۳	۸	۱۱→۱۸	$0+6+2=8$	S,p
۴	۱۸	۱۹→۳۶	$10+6+2=18$	S, d, p
۵	۱۸	۳۷→۵۴	$0+10+6+2=18$	S,d,p
۶	۳۲	۵۵→۸۶	$14+10+6+2=32$	S,f,d,p
۷	۳۲	۸۷→۱۱۸	$0+14+10+6+2=32$	S,f,d,p

۱. در دوره اول تنها دو عنصر H و He قرار دارند. اتم هر کدام تنها یک لایه الکترونی دارد این لایه نزدیک ترین لایه به هسته است و تنها ۲ الکترون در خود جای می دهد و به همین دلیل دوره اول تنها دو عنصر دارد.

۲. با بررسی داده های جدول معین می شود که تعداد عناصرهای هر دوره به تعداد معینی تغییر می کند.

۳. هر لایه مانند خانه‌ای است که می‌تواند یک یا چند اتاق با گنجایش‌های مختلف داشته باشد. این چند بخشی بودن نشان می‌دهد که هر لایه خود از زیرلایه‌هایی تشکیل شده است. در واقع برخلاف لایه اول که یک لایه یکپارچه است، لایه دوم از دو بخش تشکیل شده است.

۴. هر لایه از بخش‌های کوچک تری تشکیل شده است که زیرلایه نام دارد. در مدل کوانتموی اتم به هر زیرلایه یک عدد کوانتموی نسبت می‌دهند. این عدد کوانتموی با (۱) نشان داده شده و عدد کوانتموی فرعی نامیده می‌شود. مقادیر معین و مجاز عدد کوانتموی فرعی برابر است با:

$$l = 0, \dots, (n-1)$$

۵- مطابق جدول زیر، هر زیرلایه خانه‌ای با گنجایش مشخص الکترون می‌باشد.

دوره	تعداد زیرلایه	نوع زیرلایه	حداکثر گنجایش الکترونی زیرلایه	تعداد عنصرهای دوره
۱	۱	S	۲	۲
۲	۲	S P	۲ ۶	۸
۳	۲	S P	۲ ۶	۸
۴	۳	S P D	۲ ۶ ۱۰	۱۸
۵	۳	S P D	۲ ۶ ۱۰	۱۸
۶	۴	S P D F	۲ ۶ ۱۰ ۱۴	۳۲

۶ با استفاده از رابطه ریاضی $2l + 2 = 4l + 2$ می‌توان به ترتیب به تعداد زیرلایه‌ها وحداکثر گنجایش الکترونی

یک زیرلایه دست یافت. برای این منظور هر یک از زیرلایه‌ها را با مشخص نشان می‌دهیم و می‌توان به صورت زیر

عمل کرد:

$$S : \text{زیر لایه } l = 0 \rightarrow 4l + 2 = 4(0) + 2 = 2$$

$$P : \text{زیر لایه } l = 1 \rightarrow 4l + 2 = 4(1) + 2 = 6$$

$$d : \text{زیر لایه } l = 2 \rightarrow 4l + 2 = 4(2) + 2 = 10$$

$$f : \text{زیر لایه } l = 3 \rightarrow 4l + 2 = 4(3) + 2 = 14$$

$$g : \text{زیر لایه } l = 4 \rightarrow 4l + 2 = 4(4) + 2 = 18$$

تنها زیرلایه هایی که برای نوشتمن آرایش الکترونی استفاده می کنیم، زیرلایه های f, d, p, s می باشند و بحث زیر لایه g یک بحث نظری است و در عمل مورد بررسی نمی باشد.

اتم را می توان کرده ای در نظر گرفت که در مرکز آن هسته ای بسیار کوچک و سنگین قرار دارد و محل تجمع پروتون ها و نوترون ها است. اطراف هسته الکترون ها در لایه های الکترونی قرار گرفته اند. هر لایه از زیرلایه های متفاوتی تشکیل شده است.

نماد زیرلایه	عدد کوانتموی فرعی	تعداد زیرلایه	عدد کوانتموی اصلی
1s	$l = 0$	1	$n = 1$
2s	$l = 0$	2	$n = 2$
2p	$l = 1$		
3s	$l = 0$		
3p	$l = 1$		
3d	$l = 2$	3	$n = 3$

بیشتر بدانید

نام هر یک از زیرلایه ها با توجه به نوع طیفی که در دستگاه طیف سنجی می دهنده، بیان می شود:

زیرلایه s : از کلمه **sharp** (تیز) ← فلز قلیایی دارای خطوط تیز می باشد.

زیرلایه p : از کلمه **principal** (اصلی) ← خطوط درشت و واضح

زیرلایه d : از کلمه **diffuse** (پخش) ← دارای خطوط پهن

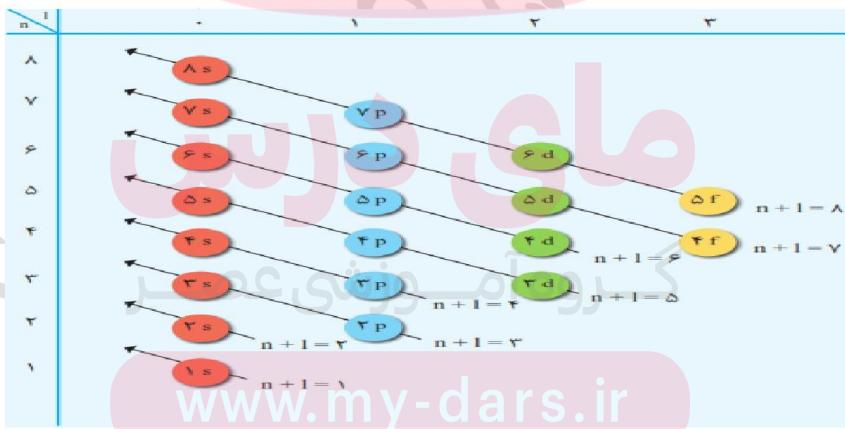
زیرلایه f : از کلمه **fundamental** (اصلی) ← در پایه دارای ۲ خط برآمدگی کوچک هستند.

آرایش الکترونی اتم

رفتار و ویژگی های هر اتم را می توان از روی آرایش الکترونی آن بیان کرد. مطابق مدل کوانتموی اتم، برای به دست آوردن آرایش الکترونی اتم ها باید الکترون های اتم هر عنصر در زیر لایه ها با نظم و ترتیب معینی توزیع شوند. پر شدن زیر لایه ها تنها به عدد کوانتموی اصلی (n) وابسته نیست و از یک قاعده کلی به نام قاعده آفبا پیروی می کند.

نکته طلایی قاعده آفبا :

۱. از واژه آلمانی *aufbau* به معنی ساختن یا افزایش گام به گام گرفته شده است.
۲. ترتیب پر شدن زیر لایه ها از الکترون را در اتم های مختلف بیان می کند.
۳. برای ساختن اتم یک عنصر فرضی، به هنگام افزودن الکترون پیرامون هسته، ابتدا زیر لایه های نزدیک تر به هسته که دارای انرژی پایین تری هستند پر می شود.
۴. تا زمانی که زیر لایه ای با انرژی پایین تر (پایدارتر و نزدیک تر به هسته) به طور کامل از الکترون پر نشده، الکترون وارد زیر لایه بعدی نمی شود.
۵. ترتیب پر شدن زیر لایه ها به صورت زیر است (از چپ به راست):
 $1s, 2s, 2p, 3s, 3p, 4s, 3d, 4p, 5s, 4d, 5p, 6s, 4f, 5d, 6p, 7s, 5f, 6d, 7p$
۶. زیر لایه های یک اتم هم انرژی نمی باشند. مطابق اصل آفبا به طور مثال در لایه دوم ابتدا زیر لایه $2s$ و سپس زیر لایه $2p$ از الکترون پر می شود. در واقع سطح انرژی زیر لایه $2s$ کمتر از $2p$ و پایداری $2s$ بیشتر از $2p$ می باشد.
۷. انرژی زیر لایه ها به n و $n+1$ وابسته است. اگر $n+1$ برای دو یا چند زیر لایه یکسان باشد. زیر لایه با n کوچکتر انرژی کمتر داشته، پایدارتر است و زودتر از الکترون پر می شود.

آرایش های الکترونی گستردۀ (آرایش نوشتاری) و فشرده (با استفاده از آرایش گاز نجیب) برای عناصر ۱ تا ۱۸ جدول دوره ای عناصر عبارت است از:

$H : 1s^1$	$He : 1s^2$
$Li : 1s^2 2s^1 \rightarrow [He] 2s^1$	$Be : 1s^2 2s^2 \rightarrow [He] 2s^2$
$B : 1s^2 2s^2 2p^1 \rightarrow [He] 2s^2 2p^1$	$C : 1s^2 2s^2 2p^2 \rightarrow [He] 2s^2 2p^2$
$N : 1s^2 2s^2 2p^3 \rightarrow [He] 2s^2 2p^3$	$O : 1s^2 2s^2 2p^4 \rightarrow [He] 2s^2 2p^4$
$F : 1s^2 2s^2 2p^5 \rightarrow [He] 2s^2 2p^5$	$Ne : 1s^2 2s^2 2p^6 \rightarrow [He] 2s^2 2p^6$
$Na : 1s^2 2s^2 2p^6 3s^1 \rightarrow [Ne] 3s^1$	$Mg : 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 \rightarrow [Ne] 3s^2$
$Al : 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^1 \rightarrow [Ne] 3s^2 3p^1$	$Si : 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^2 \rightarrow [Ne] 3s^2 3p^2$
$P : 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^3 \rightarrow [Ne] 3s^2 3p^3$	$Cl : 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^5 \rightarrow [Ne] 3s^2 3p^5$
$Ar : 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 \rightarrow [Ne] 3s^2 3p^6$	$Ar : 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 \rightarrow [Ne] 3s^2 3p^6$

نکات تكميلی قاعده‌ی آفبا:

۱. در نوشتن آرایش الکترونی عددهای قبل از حروف شماره لایه و توان ها تعداد الکترون های موجود در زیر لایه را نشان می دهد.

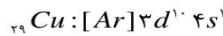
۲. برای نوشتن آرایش الکترونی فشرده، از آرایش الکترونی پایدار گاز نجیب قبل از عنصر استفاده می کنیم. یعنی به جای بخشی از آرایش الکترونی، نماد گاز نجیب را می آوریم:

۳. در آرایش الکترونی به صورت فشرده، تأکید بر روی نمایش لایه ظرفیت اتم است. لایه ظرفیت به بیرونی ترین (آخرین) لایه الکترونی می گوییم که تعیین کننده رفتار اتم در واکنش های شیمیایی است. به مجموع الکترون های لایه ظرفیت، الکترون های ظرفیت اتم می گوییم.

۴. قاعده آفبا آرایش الکترونی اتم اغلب عنصرها را بیش بینی می کند اما برخی عنصرهای جدول نارسانای دارد (امروزه با استفاده از طیف سنجی آرایش الکترونی چنین اتم هایی را با دقت تعیین می کنند) به طور مثال آرایش اتم های

Cr و Cu به صورت زیر است:

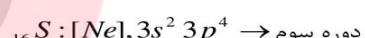
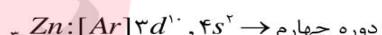
نکته طلایی اصل پایداری اوربیتالهای پر و نیمه پر و بطور کلی متقارن:

آرایش اتم Cr مطابق انتظار ما باید $[Ar]3d^5 4s^1$ باشد. زیر لایه های $3d$ و $4s$ به یکدیگر تزدیک بوده و با انتقال یک الکترون از $4s$ به $3d$ امکان نیمه پر شدن و تقارن خانه های زیر لایه $3d$ فراهم شده و آرایش حاصل پایدارتر خواهد بود. مطابق همین رویداد در آرایش Cu نیز دیده می شود که با انتقال از $4s$ به $3d$ ، زیر لایه d کاملاً از الکترون پر می شود. پس می توان نتیجه گرفت که آرایش d^1 و $3d^9$ نخواهیم داشت.

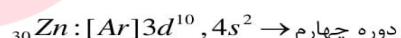
از روی آرایش الکترونی می توان شماره دوره و گروهی که عنصر در جدول دوره ای در آن قرار دارد به دست آورد برای این منظور به قواعد کلیدی زیر توجه کنید:

نکته طلایی تعیین دوره عناصرهای جدول تناوبی:

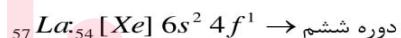
ضریب پشت اوربیتالهای S و P دقیقاً دوره را نشان می دهد:

ضریب پشت اوربیتال d اگر با یک جمع شود دوره را نشان می دهد:

ضریب پشت اوربیتال f اگر با دو جمع شود دوره را نشان می دهد:

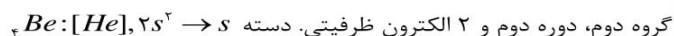
نکته طلایی تعیین گروه عناصرهای جدول تناوبی:

مجموع الکترون های ظرفیتی یک اتم (مجموع الکترون های بیرونی ترین لایه الکترونی). اگر عناصر را بر مبنای زیر لایه های در حال پر شدن آن ها دسته بندی کنیم، با چهار عنصر رو به رو می شویم:

عناصرهای دسته s : دسته ای که زیر لایه $1s$ آن ها در حال پر شدن است. زیر لایه $1s$ گنجایش ۲ الکترون را داشته و

عناصر دسته s حداقل دسته ای دوستونی در جدول دوره ای عناصر دارد. شمار گروه این عناصر برابر تعداد الکترون

های آخرین زیر لایه s است. مثال:

عنصرهای دسته p: دسته ای که زیر لایه p آن ها در حال پر شدن است. حداکثر دسته ای شش داشته و شماره گروه این عناصر برابر مجموع الکترون های ظرفیتی (آخرین s و p) بعلاوه ۱۰ می باشد. یا تعداد اکترونهای درون اوربیتال P را با عدد ۱۲ جمع کرده و به شماره گروه مورد نظر می رسیم.

گروه شانزدهم، دوره سوم و ۶ الکترون ظرفیتی، دسته $p \rightarrow p^6$

عنصرهای دسته d: زیر لایه d آن ها در حال پر شدن است. دسته ای حداکثر ۱۰ ستونی داشته و شماره گروه آنها برابر تعداد الکترون های ظرفیتی (مجموع الکترون های آخرین s و d) می باشد.

$V: 1s^2, 2s^2, 2p^6, 3s^2, 3p^6, 3d^3, 4s^1 \rightarrow [Ar]^{3d^3}, 4s^1 \rightarrow$

۵ الکترون ظرفیتی \rightarrow دسته $d \rightarrow$ دوره ۴ و گروه ۵

$Fe: [Ar]^{3d^6}, 4s^2 \rightarrow$ دوره ۴ و گروه ۸

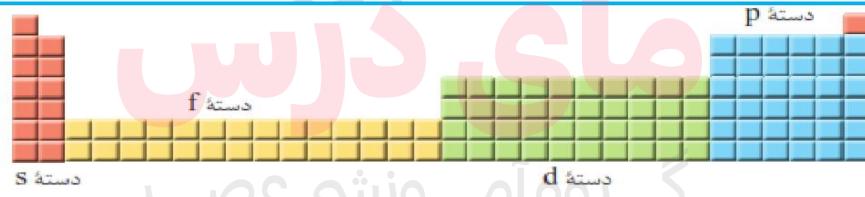
۱۲ الکترون ظرفیتی \rightarrow دسته $d \rightarrow$ دوره ۴ و گروه ۱۲

$Zn: [Ar]^{3d^{10}}, 4s^2 \rightarrow$ دوره ۴ و گروه ۱۰

۷ الکترون ظرفیتی \rightarrow دسته $p \rightarrow$ دوره ۴ و گروه ۱۷

عنصرهای دسته f: زیر لایه f آنها در حال پر شدن است، دسته ای حداکثر ۱۴ ستونی و همگی در گروه سوم جدول دوره ای عناصر قرار گرفته اند.

گروه سوم $\rightarrow La: _{54} [Xe] 6s^2 4f^1$

عناصری که در یک دسته از عنصر بوده و تعداد الکترون ظرفیتی برابر هم دارند متعلق به یک گروه از جدول دوره ای عناصر می باشند و خواص شیمیابی مشابه هم دارند. (به جز عنصر He ، که از دسته s می باشد و دو الکترون ظرفیتی دارد اما متعلق به گروه ۱۸ جدول دوره ای عناصر است).

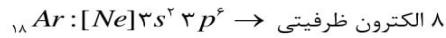
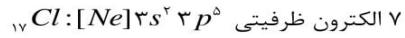
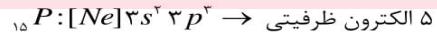
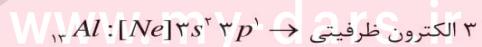
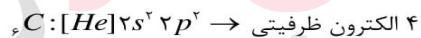
ساختار اتم و رفتار آن

نکته طلایی مربوط به گازهای نجیب و قاعده‌ی هشت‌تایی یا اکتت:

- ۱- گازهای نجیب (گروه ۱۸) در طبیعت به صورت تک اتمی بوده، واکنش ناپذیرند یا واکنش پذیری بسیار کمی دارند پس عناصری پایدار می‌باشند.
- ۲- در لایه ظرفیت این اتم‌ها، هشت الکترون وجود دارد (به جز He که دارای ۲ الکترون است).
- ۳- اگر لایه ظرفیت اتمی هشت تابی باشد، آن اتم پایدار است و واکنش پذیری چندانی ندارد.
- ۴- اتم‌هایی که چنین آرایشی در لایه ظرفیت خود ندارند به دنبال رسیدن به این آرایش پایدار هستند.

ساختار الکترون نقطه‌ای اتم

الکترون‌های لایه آخر هر عنصر را **الکترون‌های ظرفیتی** (والانس) گوییم. لوییس برای نشان دادن ظرفیت اتم‌ها، در کنار نماد شیمیایی عنصر، تعداد الکترون‌های ظرفیتی را به شکل نقطه قرار داده و آن را ساختار الکترون- نقطه‌ای نامید. این آرایش برای توضیح و پیش‌بینی رفتار اتم‌ها می‌باشد. برای رسم ساختار الکترون- نقطه‌ای بایستی نقطه گذاری را از یک سمت نماد شیمیایی عنصر آغاز و نقطه‌های بعدی به ترتیب در چهار قسمت اطراف آن قرار گیرد. پس از چهارمین الکترون، شروع به جفت کردن الکترون‌ها می‌کنیم:

H								He
Li	Be		B	C	N	O	F	Ne
Na	Mg		Al	Si	P	S	Cl	Ar

در مقایسه عنصرهایی که در یک ستون (گروه) از جدول دوره ای عناصر قرار گرفته اند (همانند Ne و Ar) مشخص می شود که آرایش الکترونی - نقطه ای مشابه هم دارند.

تعداد الکترون های ظرفیتی برای هر عنصر برابر تعداد نقطه هایی است که در ساختار الکترون - نقطه ای آن قرار می دهیم.

نکات مربوط به دست آوردهای لوویس:

- ۱- بنیان نظریه‌ی پیوند شیمیایی و نظریه‌ی الکترونی اسید و باز است.
 - ۲- واژه‌ی فوتون را برای ذرات تشکیل دهنده‌ی نور پیشنهاد داد.
 - ۳- بار کاندیدای بردن جایزه نوبل شد ولی هرگز آنرا کسب نکرد.

نکته طلایی تعیین شماره گروه از آرایش الکترون - نقطه ای

در عناصر دسته s (همانند Li)، شمارگروه برابر تعداد نقطه ها در ساختار الکترون- نقطه ای و در عناصر دسته p (همانند O ، C ، Ne و Al و ...) شمارگروه برابر تعداد نقطه ها در ساختار الکترون- نقطه ای بعلاوه ۱۰ است.

توجه کلیدی: از روی ساختار الکترون - نقطه ای نمی توان شماره دوره عنصر را تعیین کرد.

نکته طلایی مبنای واکنش پذیری عنصرها:

هشت تابی شدن الکترون های لایه ظرفیت و دستیابی به آرایش گاز نجیب را مبنای میزان واکنش پذیری عناصر می دانیم. اتم ها می توانند با دادن، گرفتن یا به اشتراک گذاشتن الکترون های ظرفیتی خود به آرایش گاز نجیب رسیده و پایدار شوند. هر چه یک اتم با مبادله تعداد کم تری الکترون به آرایش هشت تابی دست بیدا کند، واکنش پذیرتر است.

جدول زیر که بر اساس ساختار الکترون - نقطه ای عنصرها است را تکمیل می کنیم:

عنصر	${}_3 Li$	${}_4 Be$	${}_5 B$	${}_6 C$	${}_7 N$	${}_8 O$	${}_9 F$	${}_10 Ne$
تعداد الکترون تکی (منفرد)	۱	۲	۳	۴	۳	۲	۱	۰
ساختار الکترون نقطه ای								

عنصر	${}_11 Na$	${}_12 Mg$	${}_13 Al$	${}_14 Si$	${}_15 P$	${}_16 S$	${}_17 Cl$	${}_18 Ar$
تعداد الکترون تکی (منفرد)	۱	۲	۳	۴	۳	۲	۱	۰
ساختار الکترون نقطه ای								

نتایج مهم این روند عبارت است از:

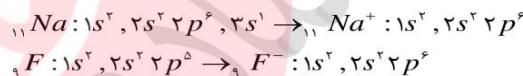
- در دوره های دوم و سوم، ابتدا تعداد الکترون های منفرد افزایش یافته (تا گروه ۱۴) و سپس کاهش یافته و در عنصر گروه ۱۸ به صفر می رسد.
- عناصر گروه ۱۸ الکترون منفرد نداشته و دارای ۸ الکترون ظرفیتی می باشند (در این گروه عنصر ${}_2 He$ نیز قرار دارد که دارای ۲ الکترون ظرفیتی است و بدون الکترون تک می باشد)

۳. اتم های Li و Na (هم گروه می باشند) بسیار ناپایدار بوده و با از دست دادن یک الکترون لایه ظرفیت خود به ذره ای با بار مثبت (+) تبدیل و به آرایش پایدار می رسد. (آرایش گاز نجیب دوره قبل از خود را پیدا می کنند)

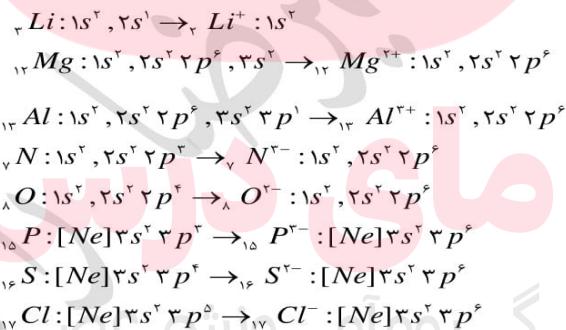
۴. اتم هایی همانند F و Cl (هم گروه هم بوده و در گروه ۱۷ می باشند)، با جذب یک الکترون، به یون منفی (-) تبدیل و به آرایش پایدار گاز نجیب هم دوره خود می رستند. در این حالت به یون F^- ، یون فلوئورید و به یون Cl^- ، یون کلرید می گوییم.

۵. در مقایسه آرایش الکترونی یون های سدیم (Na^+) و فلوئورید (F^-)، متوجه می شویم که هر دو به آرایش یک گاز نجیب (Ne) رسیده و مقدار الکترون برابر دارند.

نکته طلایی به گونه هایی که تعداد الکترون برابر دارند ایزو الکترون می گوییم.

۶. هنگام تبدیل شدن یک اتم به یون مثبت (کاتیون) به ترتیب از بیرونی ترین زیر لایه الکترون را جدا کرده و هنگام تبدیل یک اتم به یون منفی (آنیون) به آخرین زیر لایه الکترون می افزاییم. به طور مثال:

۷. اغلب اتم ها در طبیعت به صورت یون در ترکیب های گوناگون یافت می شوند. اگر عناصر دوره های دوم و سوم جدول دوره ای عناصر را بررسی کنیم. می توان جدول زیر را بیان کرد که مطابق آن می توان گفت عناصر هم گروه، رفتار یکسانی برای تبدیل شدن به یون خواهند داشت.

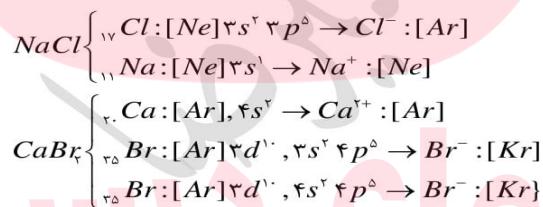
نکته طلایی: عناصر گروه چهاردهم (C و Si و ...) به جای اینکه به یون تبدیل شوند، تمایل به اشتراک الکترون های ظرفیتی و تشکیل پیوند کووالانسی دارند.

توجه توجه: (بیش ترین تعداد الکترون هایی که یک اتم مبادله می کند معمولاً ۳ یا کمتر می باشد.)

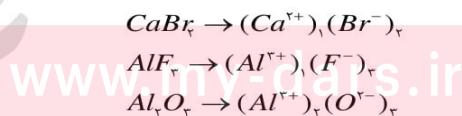
گروه	۱	۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
عنصر	Li	Be	B	C	N	O	F	Ne
یون پایدار	Li^+				N^{3-}	O^{2-}	F^-	
عنصر	Na	Mg	Al	Si	P	S	Cl	Ar
یون پایدار	Na^+	Mg^{2+}	Al^{3+}		P^{3-}	S^{2-}	Cl^-	

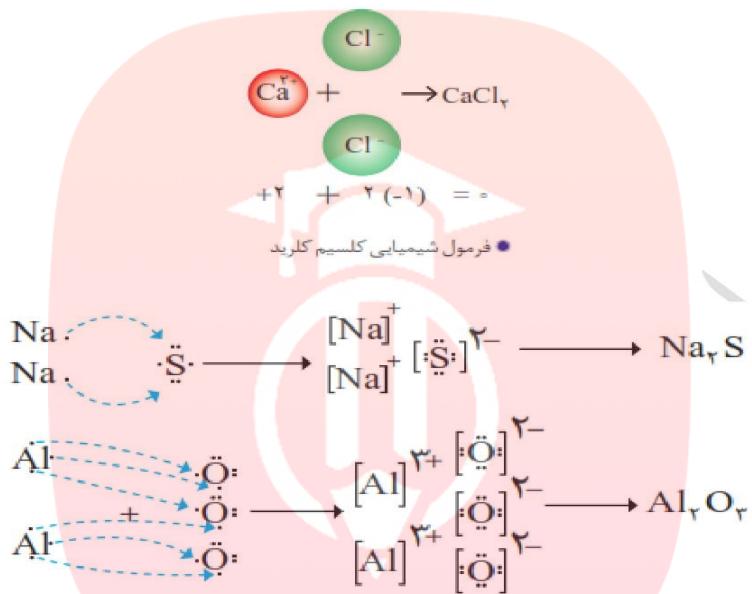
پیوند یونی

هنگامی تشکیل می شود که یک اتم فلزی (همانند سدیم) در کنار یک اتم نافلز (همانند کلر) قرار بگیرد. در این حالت اتم فلزی با از دست دادن الکترون (های) لایه ظرفیت خود به یون مثبت (کاتیون) تبدیل و اتم نافلز نیز با جذب الکترون (ها) از اتم فلزی به یون منفی (آنیون) تبدیل می شود. اکنون میان دو یون که بار الکتریکی نا هم نام دارند، نیروی جاذبه بسیار قدرتمند الکترواستاتیکی برقرار می شود که همان پیوند یونی است.

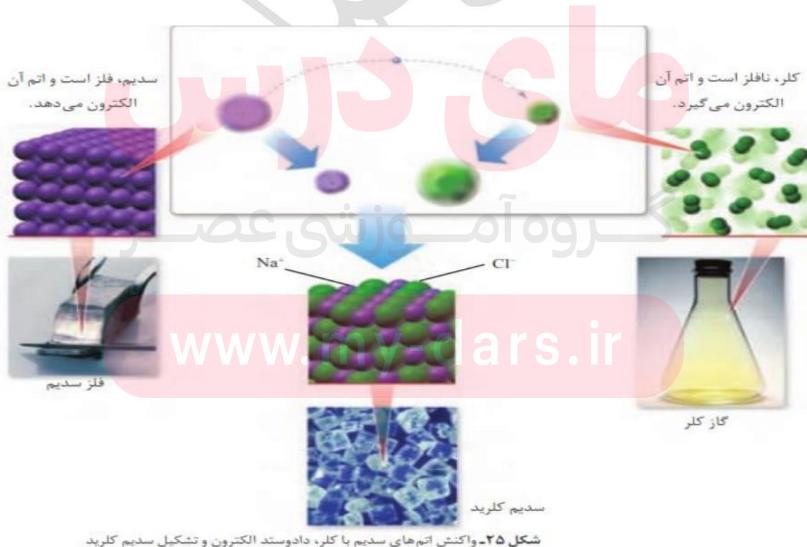

در یک ترکیب یونی، به ازای تعداد الکترونی که توسط اتم فلز آزاد می شود. اتم (های) نافلز همان تعداد الکترون را باید جذب کند. پس باید مجموع بار کاتیون و آنیون ها در یک ترکیب یونی برابر هم باشد یا یک ترکیب یونی از نظر بار الکتریکی خنثی است.

نکته طلایی: مبادله‌ی الکترون نشانه‌ای از رفتار شیمیایی اتمها است.

شکل ۲۵- واکنش اتم‌های سدیم با کلر، دادوستد الکترون و تشکیل سدیم کلرید

آ) اگر تعداد الکترون‌های ظرفیت اتمی کمتر با برابر با $\frac{\text{سه}}{\text{چهار}} \text{ کاتیون}$ باشد، آن اتم در شرایط مناسب تمایل دارد که $\frac{\text{تعدادی از}}{\text{همه}} \text{ الکترون‌های ظرفیت خود را از دست بدهد و به آنیون تبدیل شود.}$

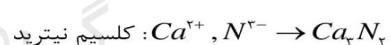
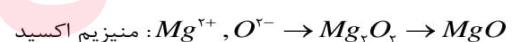
ب) اتم عنصرهای گروه ۱ و ۲ در شرایط مناسب با $\frac{\text{کاتیون}}{\text{کاتیون}} \text{ از دست دادن} \text{ الکترون به آنیون} \text{ گرفتن}$ تبدیل می‌شوند که آرایشی همانند آرایش الکترونی گاز نجیب پیش از خود را دارند.

پ) اتم عنصرهای گروه ۱۵، ۱۶ و ۱۷ در شرایط مناسب با $\frac{\text{کاتیون}}{\text{آنیون}} \text{ هایی تبدیل می‌شود که آرایشی همانند آرایش الکترونی گاز نجیب هم دوره خود را دارد.}$

نکات مهم فرمول نوبسی ترکیبات یونی:

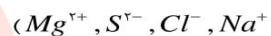
- ۱- برای نوشتمن فرمول شیمیایی ترکیبات یونی، نماد کاتیون را در سمت چپ و نماد آنیون را در سمت می نویسیم.
- ۲- بار هر کدام را به صورت اندیس (زیروند) برای ذره مقابل در نظر می گیریم.
- ۳- اگر اندیس ها قابل ساده شدن باشند باید ساده شوند.

در نام گذاری این ترکیبات نیز ابتدا نام کاتیون و سپس نام آنیون را می آوریم:

در ترکیب های یونی، مفهوم برخی از عبارت ها را باید بدانیم:

۱. یون تک اتمی به کاتیون یا آنیونی گفته می شود که تنها از یک اتم تشکیل شده است (همانند:

۲. ترکیب های یونی که تنها از دو عنصر ساخته شده اند، ترکیب یونی دو تایی می باشند (همانند $NaCl$ و K_2S و

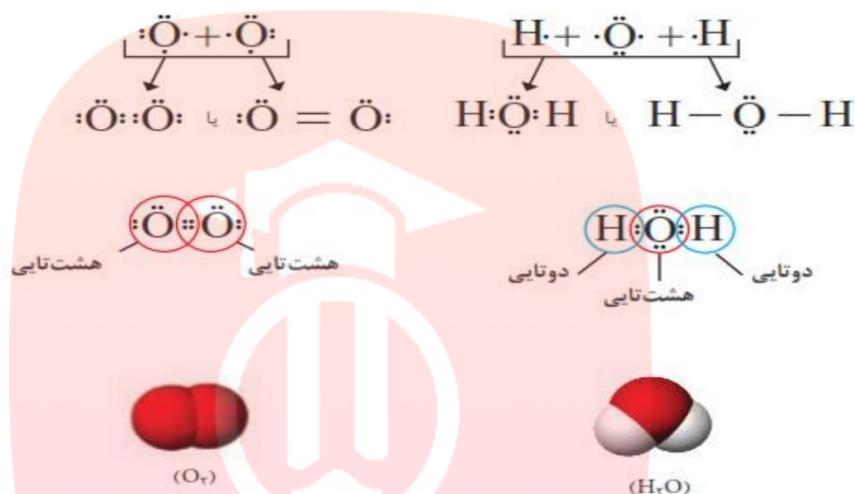
۳. برای ترکیب های یونی واژه مولکول به کار نمی دود زیرا شامل تعداد بسیار زیادی یون با آرایش منظم و سه بعدی

می باشند و در ساختار آن ها مولکول مجزایی دیده نمی شود.

پیوند کووالانسی (اشتراکی)

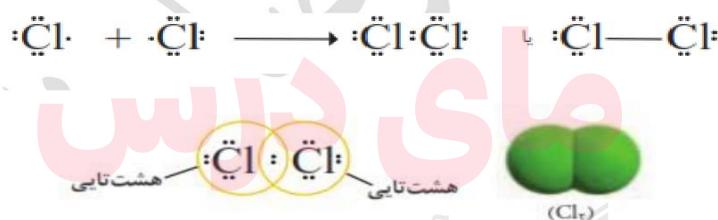
پیوند بین اتمی است که اغلب میان اتم های نافلز تشکیل می شود. اتم ها به جای دادن یا گرفتن الکترون، با به اشتراک گذاشتن الکترون های تک لایه ظرفیت خود به آرایش هشتگانه دست می یابند. به این ترتیب واحدهای دو یا چند اتمی به وجود می آید که مولکول نامیده می شوند. در بسیاری از ترکیب های شیمیایی در ساختار آن ها هیچ یونی وجود ندارد و ذره های سازنده آن ها مولکول می باشند.

دو اتم هیدروژن و اکسیژن (مطابق ساختار الکترون- نقطه ای آنها) برای رسیدن به آرایش هشتگانه به ترتیب به یک یا دو الکترون نیاز دارند. پس این دو اتم می توانند به هم پیوسته و مولکول های دو اتمی O_2 یا H_2 یا مولکول سه اتمی H_2O را به وجود بیاورند:

شکل ۲۶- چگونگی تشکیل مولکول دوatomی اکسیژن و مولکول سهatomی آب

گاز کلر خاصیت رنگ بری و گند زدایی دارد و از مولکول دو atomی Cl_2 تشکیل شده است. اتم کلر، تک الکترون خود را با اتم مقابله به اشتراک می گذارد به طوری که دو الکترون موجود بین دو اتم در آرایش الکترون- نقطه ای به هر دوی آن ها تعلق دارد. به این ترتیب هر یک از اتم ها به آرایش هشتتایی می رسد.

پیوند اشتراکی میان اتم ها را پیوند کوالانتی می نامیم که باعث رسیدن اتم ها به آرایش هشتتایی می شود. دو الکترون مشترک میان نماد شیمیایی دو اتم با یک خط کشیده می شود.

به ترکیب های شیمیایی که در ساختار خود دارای مولکول هستند، ترکیب های مولکولی می گوییم و به فرمول شیمیایی که علاوه بر نوع عنصرهای سازنده، شمار اتم های هر عنصر را نشان می دهد، فرمول مولکولی می گوییم.

مثال بسیار مهم:

آرایش الکترون - نقطه‌ای را برای هر یک از مولکول‌های زیر رسم کنید.

(آ) هیدروژن کلرید (HCl)

(ب) آمونیاک (NH_3)

(پ) متان (CH_4)

نکته طلایی اختر شیمی در شناسایی مولکولها :

۱- اخترشیمی از شاخه‌های علم شیمی است که به مطالعه مولکول‌ها در فضای بین ستاره‌ای می‌پردازد.

۲- اختر شیمی دان‌ها توانسته اند، وجود مولکول‌های گوناگونی را در جای بسیار دوری که دسترسی انسان به آن غیر ممکن است، با تکنیک طیف سنجی ثابت کنند.

۳- تاکنون بیش از ۱۲۰ مولکول در فضای بین ستاره‌ای شناخته شده است که شامل دو یا چند اتم می‌باشند.

۴- این مولکول‌ها با تابش پرتوهای پر انرژی کیهانی (از جمله تابش فرابنفش) به یون‌های مثبت تبدیل می‌شوند.

۵- پس به جز مولکول‌های خنثی، مولکول‌هایی با بار الکتریکی مثبت در فضای بین ستاره‌ای وجود دارند.

۶- بسیاری از این مولکول‌ها در زمین نیز وجود دارند اما مولکول‌هایی هم شناخته شده است که در زمین وجود ندارد.

نکات مربوط به یون مولکولها:

۱- یون مولکول‌ها، به ترکیباتی می‌گوییم که در فضا به صورت کاتیون وجود دارند.

۲- اگر چه مولکول‌های بین ستاره‌ای به دلیل انرژی زیاد پرتوهای کیهانی که به آن‌ها برخورد می‌کند، اغلب الکترون از دست داده و به صورت یون مثبت می‌باشند اما می‌توانند یون‌های متفاوتی (حتی منفی) داشته باشند.

۳- یون مولکول‌ها با یون‌ها متفاوت بوده و بر خلاف یون‌ها که به حالت آزاد وجود نداشته و همه خواص ماده را ندارند، می‌توانند به حالت آزاد وجود داشته باشند و تمامی خواص ماده را نیز خواهند داشت.

۴- اندازه نسبتاً بزرگ یون‌یون مولکول‌ها باعث پایداری آن‌ها در فضای بین ستاره‌ای می‌شود.